

**MERCATS COM
ELS DE PLAÇA BLANES
O EL REMOLAR RESTEN
DAVANT UN FUTUR INCERT**

DIES COMPTATS?

**CONFLICTE LABORAL
A LLUCH ESSENCES.**
L'empresa acomiada
de cop 14 treballadors
del seu departament
logístic

**LLOGUER DEFINITIU
PER ALS OKUPES.** Els
integrants del Kasal La
Llavor accepten abonar
una mensualitat als
propietaris de l'edifici

**ALBA BOU, tinenta
d'alcaldia d'Urbanisme:**
"És una anomalia entrar al
Prat per una antiga zona
industrial sense tractar"

C M M
CENTRE MÈDIC

*El millor
servei
mèdic
al seu costat*

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

Mercats en perill

Al bell mig de la pujada de gener, hem decidit apropar-nos als mercats del Prat. No pas per inspeccionar el comportament dels preus, que a tot arreu experimenten pujades significativament per sobre dels sous -aprofitem per afegir-nos a la denúncia pel que fa a l'àmbit laboral-. Ho hem fet per prendre-li el pols a la salut dels mercats en si mateixos, com a recintes que en un altre temps van esdevenir el centre hegemònic de la compra variada d'alimentació i que des de fa anys semblen cada cop més arraconats en aquest terreny.

Deixant una mica a banda el Mercat Municipal, que sense ser una explosió de clientela fa notar que al darrere hi té ben presents certs intents de promoció i renovació per part de l'administració local, els altres dos mercats, de titularitat privada, presenten una imatge de decadència que no fa justícia, ni de bon tros, a la qualitat dels productes que s'hi segueixen trobant.

Fa caure l'ànima al terra observar la filera de persianes de parades abaixades, moltes amb un cartell de "Es ven" o "Es traspassa". Ho veiem sobretot al mercat de la plaça Blanes, sobre el qual pesa des de fa anys l'ombra de la promoció immobiliària com a substituïda de les parades.

Com li passa a la pagesia, la feina de paradista és sacrificada, amb horaris que no ajuden gaire que hi hagi relleu generacional. És comprensible que molts paradistes llencin la tovallola en observar com les noves generacions de clients han adoptat clarament altres hàbits de consum més ràpid i s'han repartit entre la cada cop més creixent competència de grans cadenes.

El Prat ha experimentat un protagonisme renovat en l'àmbit gastronòmic gràcies als productes de proximitat. A molts indrets, mercat i gastronomia han començat a caminar agafats de la mà, oferint un espai de reunió on a més del cistell de la compra pots tornar a casa amb una petita degustació i fins i tot alguna safata ja preparada només per escalfar al forn o al microones. Això, unit a una línia d'ajudes per a promoció i renovació d'espais, podria contribuir que aquests emblemàtics espais no acabessin enterrats definitivament.

Costos inevitables

Des de fa més d'una dècada, hem mantingut invariable el preu de venda i subscripció d'aquesta publicació. Amb l'augment general de costos de paper, transports i d'altres, DELTA no ha tingut més remei que trencar aquesta línia i renovar la xifra, mantenint-se fidel al compromís de demanar un preu ajustat que doni per cobrir el cost de producció. A partir d'aquest mes, per tant, cada revista individual tindrà un preu de venda de 2,50 euros. Hem trobat ocasió, amb tot, de crear una petita oferta per a subscriptors, que podran tenir a casa els 11 números habituals a un preu de 25 euros (1 els surt de franc, per tant).

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Joaquim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

NO HEM APRÈS LA LLIÇÓ

La "Marea de Pensionistas y Jubilados del Prat" ha escrit fa unes setmanes a les xarxes socials (literal) que: "el único camino que nos dejan es denunciar, un día sí y otro también, los atropellos y abusos que se están cometiendo en la asistencia primaria y las visitas presenciales". Aquesta Associació, molt reivindicativa en la defensa dels pensionistes i del futur de les pensions, fa sentir la seva veu a la plaça de Catalunya un dia a la setmana.

Últimament, ho ha fet a les portes del Cap Ramona Via amb arguments totalment diferents, però que també tenen un impacte social considerable: la degradació de l'atenció sanitària primària dels últims mesos, deguda en gran manera, afegeixo, a la irrupció d'una pandèmia que ha agafat tothom amb el pas canviat i sense recursos per afrontar-la adequadament.

Subscriu la reivindicació d'exigir a les administracions competents més medis -humans, tècnics i econòmics- per a la sanitat pública globalment considerada, i específicament per a la Primària, que sembla la parenta més pobra del sistema. Exigències que, per altra banda, s'estan produint puntualment arreu del país des de les retallades del 2011, sense cap resultat tangible fins ara.

No és necessari insistir sobre com aquest maleït virus ens ha afectat i condicionat les nostres vides. També la dels professionals sanitaris que s'han vist- i encara es veuen- superats per una explosió exponencial de casos mai vista que han d'assistir -junt amb altres patologies- sense tenir ni les estructures ni els mitjans que ho suportin. Parlar d'atropellaments i abusos en l'assistència de forma generalitzada em sembla agosarat.

Penso que l'actitud i dedicació dels professionals de la sanitat, evidenciada de forma expressa des de l'inici del brot infeccios, continua sent mereixedora del reconeixement ciutadà; dels aplaudiments que els varem dedicar molts vespres des dels balcons de les nostres llars. També avui! En tot cas hauríem de posar el focus crític en altres instàncies.

Per aquest 2022, els pressupostos per a Salut s'han incrementat un 28% en relació amb l'any d'abans de la pandèmia, xifra, però, que està per sota del que es va gastar el 2020 i el 2021.

Hem entès quelcom?

JOSEP MARIA CANALÍAS

Passadís del mercat de la plaça Blanes, amb totes les persianes abaixades / Foto: Q. TORRENT

Mercats: reinventar-se o morir

Prenem el pols als tres mercats tradicionals del Prat en un moment que es debat entre el canvi d'hàbits de consum i un auge de l'alimentació saludable de proximitat. Mentre que el Municipal espera nous projectes revitalitzadors, el de Plaça Blanes sembla tenir els dies comptats

SERGI OLIVERA

Poques imatges ens retrotrauen 30 anys enrere com les petites atraccions per a infants que encara sobreviuen a les portes d'alguns comerços i als mercats. Observar ara aquestes andròmines amb la forma d'un cotxe de competició o d'un personatge dels Barrufets que funcionen amb monedes (un es pregunta si encara accepten pessetes), profereixen una música infernal i articulen moviments monòtons, amb un paisatge dantesc de persianes tancades de fons i una llum pobra que irradia des del sostre és una de les imatges més depriments que ens podem trobar avui al Prat.

No per depriments les imatges deixen de ser definitòries d'una situació. La visita un divendres tarda o un dissabte al matí als històrics mercats de caràcter privat de Plaça Blanes i del Remolar ens fan constatar que aquests equipaments comercials han perdut l'esplendor de parades obertes i cues de clients de no fa tants anys. Dificilment ara es podria omplir un dels mercats privats sumant les parades que resten obertes als dos. Consultats paradistes i clients, podem

concloure que les causes de la davallada són clares: el consum funciona ara amb unes altres coordenades.

El Remolar aguanta

Les parades que funcionen ho fan gràcies a la qualitat dels productes, l'habilitat comercial dels venedors i a una clientela molt fidelitzada, sovint de mitjana o avançada edat, que tenen adquirit l'hàbit d'anar al mercat com un costum que passa de pares a fills. El principal problema que s'ensuma és la manca d'adaptació a nous hàbits de consum de la gent jove, atreta per les dreceres dels supermercats o la venda per internet en detriment del producte fresc dels mercats tradicionals. Aquest canvi d'hàbits i la poca adaptació del model al nou paisatge ha propiciat que, progressivament, moltes parades hagin abaixat persiana per manca de vendes.

Davant d'aquest paradigma, el Mercat del Remolar tot i que un divendres tarda pot semblar un desert -algunes paradistes ja han deixat d'obrir en aquest horari- el dissabte al matí es pot observar un moviment acceptable on, tot i que hi ha molta persiana abaixada, els qui estan oberts funcionen prou

bé. Això dona esperança per pensar que si els temps canvien cap a una alimentació de proximitat i les parades se saben adaptar als canvis en el consum, és un espai amb una ubicació cèntrica i poblada que encara podria reflotar.

Blanes: parades venudes a interessos immobiliaris

A Plaça Blanes, en canvi, la situació sembla encaminada sense retorn a la desaparició del mercat per la suma, a la davallada general, d'un factor extern que influeix de mane-

Un administrador del sector immobiliari està comprant totes les parades del mercat de la plaça Blanes

ra definitiva. Des de fa uns tres anys, una mateixa persona està comprant diferents parades del mercat i la investigació realitzada ens porta a un nom: Jaime García Bosch, qui segons els registres públics mercantils figura com a administrador o apoderat de diferents

empreses del sector immobiliari i urbanístic. Tenint en compte que cap d'aquestes parades no ha tornat a aixecar persiana, ja és un secret a veus que el futur de mercat -o del solar- sembla allunyar-se inexorablement dels usos actuals i que en qüestió de temps allà trobarem un altre tipus d'edifici. No es pot negar que l'emplaçament, tot just al davant de la remodelada plaça Blanes i sense que res li faci ombra, és prou llaminer.

Des de l'ajuntament són conxeadors dels moviments de compravenda esmentats, però asseguren desconèixer els motius que hi ha al darrere, afegint que hi ha molta rumorologia popular sobre la qüestió, com la possibilitat que s'hi instal·li un Mercadona (no seria la primera vegada que un projecte lligat a García Bosch acabi en una instal·lació d'aquesta marca de supermercat, per cert; va passar a Cubelles). De tota manera, cal tenir en compte que una planta de l'edifici sí que és de propietat municipal (on hi ha la seu del Centre de Promoció Social Francesc Palau) i qualsevol projecte haurà d'acabar passant per l'adreçador consistorial.

El mercat centenari, el de més futur

El Mercat Municipal, l'únic de la ciutat que és de titularitat plenament municipal i funciona amb concessions als paradistes, és sens dubte de tots tres equipaments comercials el que més vida demostra tenir. Donats els plans que té l'àrea de desenvolupament econòmic i la regidoria de Comerç, és el que apunta a un futur assegurat.

Quan tot just s'acaba de celebrar el seu centenari amb una bonica exposició fotogràfica que es pot visitar a la Nau del Peix fins al 28 de febrer, des de l'ajuntament estan començant a reprendre alguns estudis sobre la reformulació de l'equipament de cara al futur. Uns plans que d'alguna manera reprenen els que hi havia el 2019 i que preveïen una àrea de degustació gastronòmica a la part de l'accés des del carrer Centre (a l'estil

El mercat del Remolar conserva clients fidels, sobretot en dissabte / Foto: F. SERRANO

d'alguns mercats barcelonins com El Ninot o Sant Antoni, en una moda d'importació madrilenya) i que finalment es van desfer amb l'arribada de la pandèmia i el canvi de prioritats econòmiques municipals.

Segons la regidora de comerç, Marina García (PSC), "els actuals són projectes encara molt embrionaris, però sí que es treballa en la línia de la gastronomia dins del

“El joves busquen menjar saludable, però ja fet, i les parades no tenen això”

mercant i d'incorporar aspectes formatius". Encara per definir-se, la part educativa podria tenir a veure, per exemple, amb cursos de cuina saludable i de proximitat. "Ens estem fixant en el que passa a fora, a Barcelona i a poblacions com El Prat, per arribar a un altre nivell d'interactuació amb el veïnat. És cert també que la part gastronòmica aquí ens enllaça molt com a ciutat amb els nostres productes, el Parc Agrari i la restauració potent que tenim", afegeix García.

L'actual president de l'associació de comerciants del Municipal i paradista, Josep Maria Cañis, apunta que "el mercat funciona, tenim clientela fidel i l'ajuntament s'està esforçant més que no pas abans", tot i que veu complicat augmentar el nivell de captació de compradors en la situació actual: "els joves ara no dediquen temps a comprar, volen més oci, no els hi agrada venir i fer cues, busquen menjar saludable però ja fet, comprar-lo per ficar-lo directament al forn. Ara mateix no tenim les parades preparades per fer això i el tema gastronòmic també va per modes", explica. Sí que nota que els hàbits de la gent jove s'apropen més als mercats quan tenen fills: "moltes parelles vénen a buscar aliments de millor qualitat per a la canalla", conclou.

En aquesta línia, la regidora Marina García també observa canvis recents en els hàbits cap al consum de proximitat que podrien beneficiar al futur dels mercats: "crec que amb la pandèmia el paradigma està tornant a girar i hi ha més consciència per l'alimentació sostenible -Barcelona n'ha estat capital- i per la importància del producte fresc i de proximitat, on els mercats són peça fonamental", conclou. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS

MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

LA VEU DEL CARRER: **La salut dels mercats**

Ara que es compleixen els 100 anys del Mercat Municipal i una exposició ho commemora, hem volgut sortir al carrer per parlar sobre la salut dels mercats, una manera de comprar que costa de popularitzar entre la clientela més jove i que sembla abocada a desaparèixer si la fórmula no es reinventa i busca la innovació.

TEXT: **NEUS MACÍAS**. FOTOS: **SERGI OLIVERA**

Ma. Jesús Alcobendas

Yo prefiero comprar en el mercado por la calidad del producto, de la carne, del pescado... Antes iba a la tienda que La Masía tenía en la calle Castilla pero ahora como se han instalado en el Mercat Municipal, vengo aquí. Me gusta la limpieza que hay, el trato de la gente. Intento venir entre semana porque no hay tantas colas, o el sábado a primera hora. Es tradición familiar porque mi madre me traía de pequeña. Sigo viniendo a la misma parada a la que venía mi madre a comprar el pollo.

Emilia Caballero

Mi madre me traía de pequeña y el recuerdo más bonito que tengo es que los tenderos me reconocían y siempre me saludaban. Me encanta la calidad, las facilidades que te dan para comprar. Hay mucha familiaridad entre todos. Y hay espacio, que ahora es importante con el Covid, en el supermercado estamos más apretados. Yo espero y deseo que los mercados sigan, aunque tal vez la gente joven considera que son algo más caros, pero a cierta edad ya empiezas a valorar más la calidad.

Mercè Margalef

M'agrada perquè l'atenció és més personalitzada, i el producte m'agrada molt, és del dia i té molt de retorn. L'alimentació per a mi és fonamental per tenir una vida més saludable. A la gent jove potser li costa més, però també s'ho val encara que sigui un xic més car. Aquí falta vida, tot i que algunes parades han aguantat perquè tenen una clientela molt fidelitzada i han aguantat al llarg dels anys perquè el producte és bo. En canvi a Barcelona veig que tenen molt més èxit i els mercats de poble funcionen.

Héctor Hernández

La família de la meua parella tenia parades al Mercat Municipal així que també venim aquí per tradició familiar i perquè ens agrada molt. Jo, per la meua feina, puc venir a diari a comprar aquí i això és una molt bona opció, una garantia de qualitat. No m'he plantejat mai com un inconvenient el fet d'haver de fer més cues, també s'ha de saber a quina hora venir. Jo crec que les parades funcionen, tot i que hi ha horaris en què s'hi veu més afluència, la gent acostuma més a venir als matins.

Xavier Vilches

La salut dels mercats necessita millorar. S'ha de revitalitzar. Si els compares amb els mercats de Barcelona la diferència és abismal. Venir al mercat no ha de ser només comprar: des de fa uns anys ja són més coses. Ha de ser una experiència, també hi has de poder menjar, per exemple, com passa a Barcelona. I aquí és 'sota, caballo y rey'. Però al Mercat Municipal, que és on jo hi vaig, em serveixen bé i sé a quina parada anar per comprar cada cosa.

Ma. Dolores Rico

La calidad de los productos es mayor que en cualquier otro sitio. Compró aquí de toda la vida, es una pena que se estén acabando los mercados. La gente ha dejado de venir porque los jóvenes no están acostumbrados a esto, a hacer cola una vez, luego otra... Es más cómodo ir a un solo sitio y coger lo que necesitas. Pero la calidad que encuentras aquí no está en ningún otro lugar. Yo todo lo compro en el mercado, la carne y el pescado, desde siempre.

Manuel Hernández

Pues yo vivo en L'Hospitalet pero prefiero venir a comprar al mercado del Remolar, que es mi mercado de siempre, donde iba de pequeño con mi madre. Así que cuando la vengo a visitar, aprovecho y compro aquí. Productos como la carne o el pescado son de más calidad en estas paradas. Sé que en el Mercat Municipal los clientes pueden comprar a través de una aplicación, y me gustaría algo así también para el resto de los mercados, los paradistas tienen que adaptarse a las nuevas fórmulas online de ventas.

Ana María Amador

Vivo cerca del mercado del Remolar, y tengo aquí todo lo que necesito. Al supermercado voy a cosas como los detergentes, pero el producto fresco prefiero comprarlo aquí, que me conocen, que saben cómo atenderme y lo que necesito. No tengo nada más que llamar y me traen a casa lo que necesite. Imagino que la gente va a los centros comerciales o al Mercadona y prefieren comprar allí. Pero al menos la parada donde yo compro resiste.

M'estimaran sempre els nets?

Hem passat els dies festius que més celebrem amb els nés. Grans o petits, algun dia hi hem fet el dinar de Nadal o el raïm de Cap d'Any, o... el que sigui.

Amb els nés passa el mateix que amb els fills. Quan arriben, una alegria. Ara bé, l'alegria es multiplica, en el cas dels nés, perquè ja es té una edat, hi ha desenes de la vida i... de sobte, un regal que remou sentiments que ja no semblaven existir. Cal afegir que no hi ha la responsabilitat de tirar endavant amb ells. Només col·laboradors necessaris, a les ordres de pares i mares. En alguns casos, la tasca es pot tornar feixuga, però cal admetre que aquests éssers diminuts són motors de vida. Juguem, anem per terra.

I el temps comença a passar. En un tres i no res la criatura camina. Uns mesets més i xerrota. Ei! Ja va a l'escola bressol. Oh! Comença l'escola, és a P-3. Quina preciositat i com troben de bo el berenar que els hi duem... Passen alguns cursos més i l'aprenentatge d'ells va paral·lel al nostre. També hi ha l'esport, la música, el teatre, el que sigui. Amunt i avall, com ventiladors, coneixent altres iaïos i iaies que els porten a les extraescolars, comentant gustos i avenços, comparant resultats. Tot un món! És una socialització intensa. Al vespre, baldats, perquè l'artrosi avança, però amb una rialla posada mentre dura el record dels petons i abraçades. Fins i tot, els petits hauran xiuxiuejat a cau d'orella: t'estimo molt avi/àvia...

Ai, las! El temps passa, implacable. Un bon dia, adéu escola. Ja van a l'institut. Si hi ha sort, potser vénen a dinar, però ho fan ràpid i expliquen poca cosa. Tampoc podríem ajudar-los perquè no en sabem prou. De cap manera volen que els acompanyem al poliesportiu. Fa de petits i ells són grans.

A partir d'aquí, tot es precipita. Un amic diu que passem a ser caixers automàtics... No voldria acabar la columna amb aquesta afirmació, encara que és veritat que la relació es monetitza. Al cap i a la fi, que té d'estrany que vulguem fer-los contents?

En el fons, ens agradaria conservar la màgia d'aquests anys que han passat tan ràpid que ni ens hem adonat del tresor que teníem. És normal, han de créixer i fer la seva... Però no deixem d'enyorar aquelles abraçades i petons que ens omplien de mocs.

MANOLITA SANZ

Vida sostenible

El nostre Bisbe Agustí Cortés, del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, ens va fer una reflexió sobre la vida cristiana sostenible, en el Full Dominical del proppassat 9 de gener d'enguany. Paga la pena llegir-la amb deteniment, doncs, posa de manifest moltes de les mancances que afeixuguen la nostra societat, la nostra vida del dia a dia. Però no vull en aquest article donar cap mena d'opinió en vers el que va manifestar, tot i que hi estic plenament d'acord, sinó que vull sols fer referència en l'última frase del seu "Ressò de la paraula". Tot l'escrit em va impactar, però no sé per què aquesta em va fer reflexionar llargament, fins que em vaig decidir a escriure aquestes quatre ratlles. Deia així, "L'arquitecte assegura la sostenibilitat de l'edifici, si el constructor compleix el seu ofici". Potser d'haver estat de sempre dins el món tècnic en el meu desenvolupament professional, em va cridar tant l'atenció. I és ben certa la seva afirmació, que el bisbe Agustí la centrava en Jesús, fonament segur i ferm, damunt el qual construïm.

En vers aquesta perspectiva, resto reflexionant, analitzant el nostre present dins la família, seguint per la societat que ens envolta, aquest agitat món que ens toca viure, sigui tant social, com polític, amb l'enrenou de la pandèmia i amb la precària situació que viuen tantes i tantes famílies d'arreu del món, i m'omple d'angoixa. A veure, tenim unes lleis que, deixant a banda que moltes estan obsoletes, devien estar ben estructurades doncs, els "arquitectes" que les van dissenyar ben segur ho van fer amb seny, però els que les han d'aplicar "els constructors" ho fan amb el mateix seny, complint com cal el seu ofici? Veient com va tot plegat, tinc els meus dubtes i em segueix omplint d'angoixa.

Com ara si parles dels partits polítics, els "arquitectes" dels quals van dissenyar els seus manaments, pels quals s'havien d'estructurar les seves polítiques tenint en compte que havien de beneficiar al poble en general, fossin quines fossin les seves idees i creences, i ben segur que tenint la paraula "democràcia" ben entesa i acceptada, haurien o hauran d'estar ben dolosos en

veure com els "constructors" no han entès res i estant malbaratant tot el capital polític, social i humà que havien previst fos aplicat en el seu desenvolupament com a benefici cap a la societat en el seu conjunt.

I tal penso de tantes i tantes institucions que ens envolten, i les persones que les conformen, on veiem de forma constant com la mentida és el principal argument per confondre a les persones, que busca confrontació on no n'hi ha d'haver, que sols cerca enquistar malestar a la societat en general, on es veu preval l'egoisme i l'avarícia, i fent acumular riquesa sobre riquesa en detriment dels més necessitats, per desgràcia cada dia en major nombre. I penso que això no ho havien previst de cap manera els "arquitectes" que havien dissenyat un estat del benestar assequible a tothom, però que els seus "constructors" en general amb la seva cobdícia, han posat en l'edificació els pitjors materials, els que no són perdurables. I així ens va, doncs ho veiem constantment, no es pot aixecar la veu sense tenir una resposta no sols en contra sinó que et deixa fora de joc.

Ens cal escollir per una banda els "arquitectes" que han de dissenyar el nostre futur, aquest futur sostenible en tots els sentits que ens deia el Bisbe Agustí, però amb més cura hem d'escollir els "constructors" que han d'aixecar aquest futur perquè sigui de debò, una realitat tant per a nosaltres com per a futures generacions. Si no és així, no hi haurà cap mena de futur. Penso jo, i m'agradaria estar equivocacat.

Pere Rodríguez i Darnés

Segueix-nos a Facebook,

 facebook.com/periodicdelta

Twitter i Instagram

 @periodicdelta

www.periodicdelta.cat

 @periodicdelta

Pensaments

En primer lloc, vull agrair al periòdic Delta aquesta secció, ja que em dona l'oportunitat de poder exposar les meves inquietuds.

Voldria parlar en referència al tancament d'una més de les sucursals de Banc Caixa, i més concretament em refereixo a l'oficina de la plaça de la Vila. Aquestes institucions bancàries que tenen la deferència de guardar-nos els estalvis, i que cada vegada ens creen més problemes a la gent gran; ens omplen de tecnicismes per disposar dels nostres diners. Encara sort en tenim del beneplàcit d'algun empleat que ens ajuda a fer operacions bancàries que nosaltres no encertem. Jo ja estic segur que això no acabarà així; cada vegada ens complicaran més les coses perquè tenen com a única finalitat augmentar la seva rendibilitat.

Per altra banda, també m'agradaria exposar el fet, quasi consumat, de la conversió en zona de vianants de la prolongació de la carretera de la Marina fins a la Masia de Cal Senyoret. Segons sembla ser, el molt antic camí de la Marina quedarà suprimit i es quedarà en un sector per a vianants, segons un planell que ens han ensenyat. Molt ens omplim la boca de preservar els espais agrícoles, i la famosa expressió "que maco" que molts vianants expressen quan veuen els pocs camps de conreu que queden - no se sentirà més perquè si a la poca joventut que encara té il·lusió de continuar fent de pagès només els hi posem impediments, finalment optaran per altres vies professionals.

Per acabar, voldria exposar que fa molt de temps em volta pel cap demanar a l'Ajuntament que faci una campanya, diguem-li de civisme, per sensibilitzar a la població que no és més brut qui més neteja sinó el que menys embruta. Possiblement, és forjar ferro fred, però alguna cosa es podria aconseguir encara que fos una petita millora. Si no es prova, no se sap.

Jordi Torren

Difícil solució para preservar la playa del prat

Hace muchos siglos, cuando los ríos iban desbocados con inundaciones periódicas, arrastrando ingentes cantidades de sedimentos, los deltas del Llobregat, del Ebro y de todo el mundo crecían. En cuanto los hemos domesticado construyendo pantanos y canalizaciones, los deltas han ido menguando y ahí tenemos la playa del Prat en un estado lamentable. Lo mismo ocurre en el delta del Ebro y en las playas del Maresme.

Si a todos los elementos negativos de la

falta de sedimentos añadimos la construcción de puertos comerciales y deportivos con importantes espigones, rompemos los flujos marítimos y los rompientes de las olas poco a poco se van tragando las playas, que es lo que sucede en la playa de nuestra ciudad.

Alrededor del 1800, se plantaron más de 100.000 pinos desde el Llobregat hasta Castelldefels con el fin de preservar la costa del Delta, porque alguna mente pensante creyó que el mar podría avanzar tierra adentro.

En 1948, se urbanizó la Pineda de Can Camins, abriendo calles, colocando bordillos y parcelando la pineda. Se construyó un muro de piedra y cemento en mitad de la arena. Este muro iba paralelo a la costa desde el Club Municipal de Vela, hasta el CRAM, a cien metros de la orilla; sobresalía del nivel de arena medio metro y para bañarte debías de saltarlo. Todo feísimo, y resulta incomprendible como se autorizó por la comisaría de costas esta construcción. Pero tenía un sentido, frenar el avance del mar y proteger la urbanización de la pineda.

Resultó totalmente inútil: en 1970 el mar se había tragado el muro y avanzó más de 150 metros tierra adentro y ahí estamos, aportando arena todos los años y perdiendo metros de playa que nunca se recupera.

La construcción del puerto de contenedores y los espigones para protegerlo han contribuido a romper un cierto equilibrio de las corrientes marinas, y se ha agravado la erosión de nuestras playas de una forma muy preocupante.

Las aportaciones de arena que todos los años realiza el puerto de Barcelona, no compensan el retroceso de nuestra playa y aunque es un parche, no tiene futuro a medio y largo plazo.

La duna sumergida podría ser una solución

Había la teoría de que construyendo espigones a lo largo de la costa se suavizaría el vaivén de las olas y evitaría que el rompiente se fuera tragando la arena de las playas. Esta medida, muy costosa, se practicó en la playa de Sitges. Pues bien, también allí se están quedando sin arena.

Finalmente, en Gavá Mar, a la altura de la calle Blanes, se ha instalado a pocos metros de la orilla una duna sumergida, protegida con una malla para evitar que el rompiente de las olas llegue a la orilla y de esta forma

no arranque la arena del litoral y se la lleve más adentro.

Sería interesante conocer los resultados de esta prueba piloto, que de ser positivos, podrían contribuir a una posible solución para preservar la arena de nuestras playas.

Juan Miñarro

Santiago Navarro Felez, un pratenc oblidat

Si anem als pavellons esportius pratencs i preguntem a la munió de nens, joves i més grans que practiquen bàsquet i els hi diem qui era Santiago Navarro, la gran majoria no en sabria res d'ell, i és una llàstima perquè ha sigut el millor jugador de bàsquet que ha donat el poble del Prat i el primer olímpic que ha tingut la nostre població.

Nascut al Prat el 17 d'Octubre del 1936, als 9 anys, com tants nens, va començar a jugar a bàsquet als infantils del Prat; després, als 14 anys va entrar a treballar a l'Escola d'Aprenents de La Seda i va fitxar per l'equip de bàsquet de l'empresa, que jugava a "Educación y Descanso", una competició entre equips de empreses que organitzava el Sindicat Vertical de l'època.

Van guanyar diversos campionats d'Espanya i el 1956 Eduard Kucharski, entrenador de l'Aismalibar, se'l va endur cap el seu equip que militava a la primera divisió espanyola, on hi va jugar fins al 1964; posteriorment, va passar al Barcelona fins que es va retirar als 30 anys.

Va ser 34 vegades internacional jugant en la selecció espanyola, participà en els Jocs Olímpics de Roma del 1960, sent el primer pratenc que assolí la categoria d'olímpic; va aconseguir també la medalla de plata en els Jocs del Mediterrani del 1959.

D'una manera desinteressada va entrenar al CB Prat, i aportava els coneixements tècnics que rebia dels seus entrenadors. El any 1962, amb l'equip entrenat per ell i dirigit per en Xavier Marcilla, van aconseguir pujar a la segona divisió nacional, amb un equip on tots els jugadors eren pratencs.

Crec que el Santiago mereix un reconeixement per part d'institucions esportives i especialment pel CB Prat, com a representant del bàsquet local.

Pere Ferret

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 179:

Horizontals: 1. AFORTUNADAMENT. - 2. DA. ESCOPETERIA. - 3. M. U. A. VATER. AT. - 4. IMBERBE. ESCOLA. - 5. NI. N. U. UN. ER. M. - 6. INSTANTS. A. API. - 7. SURENYS. OPALS. - 8. TT. LEO. MARIMON. - 9. RACO. LAO. ETERI. - 10. AVI. CARREN. NIT. - 11. TENIU. TL. ESTAR. - 12. INT. CLIMENT. SO. - 13. V. AVALL. OTITIS. - 14. ART. VELLESA. SA. **Verticals:** 1. ADMINISTRATIVA. - 2. FA. MINUTAVEN. R. - 3. O. UB. SR. CINTAT. - 4. RE. ENTELO. I. V. - 5. TSAR. ANE. CUCAV. - 6. UC. BUNYOLA. LLE. - 7. NOVE. TS. ARTILL. - 8. APA. US. MORIM. L. - 9. DETEN. OA. E. EOE. - 10. ATES. APRENENTS. - 11. MERCE. AIT. STIA. - 12. ER. ORALMENT. T. - 13. NIAL. PSORIASIS. - 14. TATAMI. NITROSA.

Boles, gorres i galons

Els darrers nomenaments i destitucions a dins del cos de Mossos d'Esquadra per part del Govern de la Generalitat han fet ficar més boles al bombo que la Grossa de Nadal. El fet més sonat sense dubte ha estat la caiguda del major Trapero. Entre alguns d'aquests moviments, s'estan redefinint fins i tot els comandaments de comissaries arreu de Catalunya. Gent amb cert pes al cos ha tornat a agafar el comandament d'aquests indrets. Alguns diuen que són càstigs encoberts. D'altres, començant pel propi conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, consideren que són moviments habituals. Recordem que en el seu dia, aquí al Prat va aterrar com a intendent en cap dels Mossos en Manel Hermida, que venia de dirigir ni més ni menys que la BRIMO antiavalots. Hermida podria ser una més de les boles del bombo dels afortunats (o no) amb nova destinació. Si fos així, que la fortuna li somrigui i li reservi una destí amb tanta traquil·litat com la que ell mateix reconeix que ha trobat al Prat.

Converses a bon port

Un dels convidats estrella durant la passejada inaugural de la passada Fira Avícola va ser ni més ni menys que en Damià Calvet, actual president del Port de Barcelona i anteriorment conseller de Territori i Sostenibilitat. Molts pocs dies abans, Ajuntament i Port escenificaven, mitjançant la preceptiva foto conjunta, l'acord pel qual les instal·lacions portuàries podrien desenvolupar una nova ampliació que afectarà alguns terrenys pratencs propers a la desembocadura. A canvi, el port finançarà uns nous espais verds ben endreçats al sud de la ciutat, perquè l'Eixample Sud llueixi encara més maco. L'any en què l'Ajuntament ha lliurat una de les seves grans batalles contra els avions, mostra bona entesa amb els vaixells, que afecten mínimament l'espai natural pratenc. Els cartells que anuncien les noves zones verdes ja estan col·locats a l'entorn de la granja de la Ricarda. El timó de les converses no s'ha torçat, pel que es veu.

f Potablava Bcn

Hola,

Alguien ha recibido en los últimos meses una notificación del ayuntamiento para que retire una caseta/armario de una planta baja/ático? Nosotros recibimos una que hace referencia al plà urbanístic pero con interpretaciones dudosas del mismo... parece que hay un interés por ventilarse las casetas de la zona de los pisos nuevos de vertix. Hay mucho interés y no logro ver la razón al menos que sea alguien del ayuntamiento que vive o tiene algún contacto en esta zona y tiene algún problema con alguien con caseta...

Manu Fer

A ver si aplican la ordenanza también con las piscinas que montan en San Cosme en la calle llenas de agua pública. A ellos no les dicen nada, se cagan por las patas abajo.

Lorena Martínez

El tema está cuando se ponen casetas y no se puede filtrar el agua de las terrazas y ocasionan humedades en los pisos de abajo, como es en mi caso (no es un tema de envidia)

Joan Marco

Comentar por experiencia propia que, desde el propio ayuntamiento, me han confirmado que no es una denuncia de ningún vecino sino un inspector que se pasa por allí a la "caza" de irregularidades. Según explican se está haciendo foco en el ARE Sud dado que se modificó la ley de urbanismo en fecha 2015 o 2016, no recuerdo bien qué me dijeron.

Como han puesto más arriba es inexplicable que una caseta pueda molestar al ayuntamiento y dos piscinas año tras año en la calle no. En fin...

LA TIRA de PERE VENTURA

ALBA BOU JORDÀ, tinenta d'alcaldia d'Urbanisme i Habitatge

“És una anomalia que l'entrada al Prat sigui una antiga zona industrial gens tractada”

JAVIER MARTÍNEZ

FOTO: QUIM TORRENT

Després de la reorganització sorpresa del govern local per part de Mijoler, Alba Bou torna a agafar les regnes d'una de les principals carteres de l'Ajuntament. El despatx d'Urbanisme, encara amb caixes de trasllats pendents d'obrir, no li és aliè, ja que el va ocupar durant el mandat del 2015 al 2019. La redefinició completa d'usos de molts carrers, així com l'inici del dibuix del Prat Nord, ocuparan bona part de l'acció de la seva àrea en l'any i mig escàs que resta de mandat municipal.

■ Com definiria la personalitat urbanística del Prat?

■ Una ciutat compacta, equilibrada i còmoda, amb uns espais naturals resultat d'un clam ciutadà per protegir-los. I a més tenim un teixit industrial envejable, amb polígons d'empreses i comerços que donen equilibri entre la gent que treballa a la ciutat i la gent que hi viu. La conclusió és que la gent vol venir i s'hi vol quedar al Prat.

■ És el que tenim ara. I el que vindrà?

■ Vindrà un creixement molt necessari per aquesta gent que s'hi vol quedar a viure i no pot. Els governs locals no tenim la clau mestra en això, però amb més política pública d'habitatge, cosa també lligada a l'urbanisme, més podrem modelar la dificultat d'accés a l'habitatge. Ho estem començant a veure amb l'Eixample Sud. Fa 10 anys era intangible; ara per fi el comencem a veure com a realitat. I la manera de fer-ho, insisteixo, és equilibrada, fent compatibles els edificis amb equipaments, amb una integració cap als espais naturals. El creixement al nord l'estem plantejant igual d'equilibrat, però clar, convertirem una ciutat de 60.000 habitants en una de 90.000. Serà un canvi radical, però no dràstic.

■ El sud és porta d'entrada als espais na-

turals, però al nord el panorama canvia: una mica de parc agrari, límits amb carreteres, amb altres poblacions...

■ Evidentment hi ha un canvi. És una anomalia que la porta d'entrada al Prat sigui una antiga zona industrial gens tractada i que et porti directament al nucli antic. Amb l'exemple nord haurem de procurar una entrada compatible amb unes infraestructures importantíssimes com l'estació i l'autovia.

■ Seria possible mantenir algun element històric del passat de les fàbriques? A l'exemple sud s'estan plantejant reconvertir alguna masia en equipament cultural, per exemple.

■ És plantejable amb els equipaments que hi ha avui i que perduraran. D'aquelles fàbriques han quedat protegits alguns petits equipaments com l'escola de la Paperera. Encara no hem fet la reflexió sobre el seu futur ús. En tot cas no modificarem planejaments per permetre, per exemple, que es conservin elements com ara xemeneies.

“L'avinguda del Canal no es peatonalitzà; el que farem és posar pals a les rodes als cotxes”

■ Es pot parlar d'alguna data per arrencar les obres?

■ No. Abans de l'estiu d'aquest any s'aprovarà definitivament el planejament. Després s'haurà d'acordar amb els promotors quan entraran les màquines i, sobretot, quines fases es prioritzen. Sobretot volem fer aquests acords també amb els veïns i propietaris dels sectors Urgoiti i Ponsich. No podem fer tractaments urbanístics de microcirurgia, però parlant amb els veïns sí que podem negociar quan triar el moment en què la seva situació haurà de canviar. En algun moment de la legislatura següent podran arrencar les obres d'urbanització.

■ Se sap ja com se superarà l'autovia?

■ Sí, però no de forma massa concreta. El nostre planejament preveu una autovia del futur amb menys trànsit i amb cotxes menys sorollosos i contaminants. Per tant, no necessitem cobrir-la, però sí fer un tractament amb semicobertura per fer efecte pantalla. El planejament, que s'ha d'acordar amb la Generalitat com a titular d'aquella via, també haurà de definir quins usos tindran els edificis que facin frontera amb l'autovia. En tot cas, la cota de l'autovia no es tocarà.

■ El que sí definirà l'urbanisme immediat serà la peatonalització de l'avinguda del Canal.

■ Bé, fem una precisió: no parlem de peatonalització, perquè no serà peatonal com el tram de Fondo d'en Peixo. El tram entre Santiago Rusiñol i plaça Catalunya permetrà l'accés amb cotxe, però el que volem amb aquesta intervenció és desincentivar, posar pals a les rodes, mai millor dit. Volem que, inconscientment, es deixi de triar la ruta de l'avinguda del Canal per circular-hi, ja sigui

perquè t'hi trobaràs gent caminant pel mig, etcètera. Per això parlem de pacificació i no de peatonalització.

■ **Pacificació que també arribarà a d'altres zones com el carrer Sant Pere, l'entorn de Correus... Al final, si es desincentiva el cotxe a tot arreu, no es multiplicarà a altres zones? Està calculat l'efecte?**

■ Està calculat amb teories de mobilitat. I pujaré l'aposta: a més de treure aparcaments i pacificar carrers, d'aquí a uns anys veurem l'efecte d'haver fet una "ciutat 30". Sí, per desincentivar. Mai m'ha fet por dir que volem que al Prat circulin menys cotxes. Volem que la gent del Prat vegi el cotxe cada cop menys imprescindible per al dia a dia; que s'estimi més caminar. El Prat és molt còmode per caminar d'un lloc a l'altre. En efecte, si la pila de cotxes que passen a diari pel Canal ho comencen a fer pels carrers adjacents, l'hem pifiada. Però crec

que, com a resultat de les polítiques que s'han fet, de cada 4.000 cotxes passarem a 1.500. Es deixaran de fer trajectes amb vehicles.

■ **Segur que molts li compren la idea, però la realitat és que molta gent segueix necessitant el cotxe per anar a treballar fora, i l'Ajuntament no té competències**

per posar un millor transport públic. Què fem llavors?

■ No puc evitar que una persona agafi el cotxe per anar a treballar a Poblenou, però sí puc aconseguir que aquesta persona deixi d'utilitzar el cotxe per fer trajectes a dins del Prat. Si aquesta reflexió la fas al Prat, Barcelona, Sant Feliu, Castelldefels... la gent acabarà entenent que, quan compra un cotxe, està adquirint un dret a la salut pública dels seus veïns.

■ **Més sobre mobilitat: cal alguna actuació urbanística o viària per rebaixar la conflictivitat del trànsit a eixos com el carrer Lleida?**

■ S'ha d'ordenar la zona. En l'àmbit de seguretat, d'il·luminació, de diversitat d'espais i comerços, molta densitat de població, és una via importantíssima que ha guanyat protagonisme arran de les obres de Verge de Montserrat... Hem anat posant pegats, però l'equip de govern és conscient que ha de fer-hi una reflexió al voltant. No sé si això s'arregla amb obres o amb quelcom concret. No ens hem posat encara, però podria ser que passessin coses durant la propera legislatura.

■ **Darrerament l'Ajuntament ha parlat tímidament d'una futura reordenació del polígon Fondo d'en Peixo. Ara penso també en el gran solar de l'antiga Courtelle, en Cal Saio... Els polígons industrials són una de les peces inacabades, o amb un acabat millorable, del Prat?**

■ Evidentment, els polígons tan enganxats al nucli urbà van funcionar durant un temps, però ara cal pensar si els usos pel que es van pensar serveixen encara al 2022. Hi ha grans fàbriques que s'han aprimat. Hi ha naus pensades per magatzems petits, a l'Estruch, quan cada cop hi ha menys indústria petita manufacturera. Per mi el cas més clar és Enkalene. És una anomalia mantenir així una pastilla de terreny enorme com aquesta, però hem de tenir prou cintura com per no foragitar una

empresa que encara manté prop de 100 llocs de treball allà. Però el cert és que aquell terreny el tenim allà hipotecat, i és l'Ajuntament qui haurà de pactar amb la propietat un nou pla d'usos, arribat el cas.

■ **El projecte de la nova residència de gent gran, amb un nou concepte d'espais comuns oberts, podria ser l'embrió de com es repensaran els equipaments del Prat en un futur?**

■ Serà l'equipament més important de les properes legislatures. El fet d'enclavar-la a l'ARE Sud i el fet d'atrevir-nos a fer un nou model d'atenció... crec que Urbanisme dona resposta a les voluntats de les persones que han d'utilitzar aquell espai.

■ **Després d'una sobtada reorganització de carteres municipals a mitja legislatura, vostè es reincorpora a la primeríssima línia d'Urbanisme. Què trobarem amb Alba Bou que no teníem fins ara?**

■ L'Urbanisme, i gairebé totes les carteres, funcionen independentment de qui hi hagi al capdavant. Que ningú s'imagini que Juan Pedro o jo pintàvem línies sobre un mapa. La reorganització obeeix a la necessitat imperiosa de l'Ajuntament per tenir recursos econòmics. L'efecte de la plusvàlua, de la crisi i el fet de no voler aprimar el pressupost d'algunes àrees fa que necessitem fons externs. Els fons Next Generation de la Unió Europea són una oportunitat. Necessitem finançar inversions importants i necessitem una figura política amb galons per trucar a la porta d'un ministeri i empenyar a qui sigui.

■ **La lectura directa que faig és que el govern de Mijoler considera a Juan Pedro millor ambaixador, pel color polític dels qui manen a l'Estat, a l'hora de picar portes.**

■ Li asseguro que no havia fet aquesta lectura, però la compro! ◀

CFR
LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL
TRACTAMENT DEL DOLOR

Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

L'infrafinançament dels ajuntaments centra el debat de pressupostos

La xifra total del consistori més les empreses municipals supera els 109 milions

NEUS MACÍAS

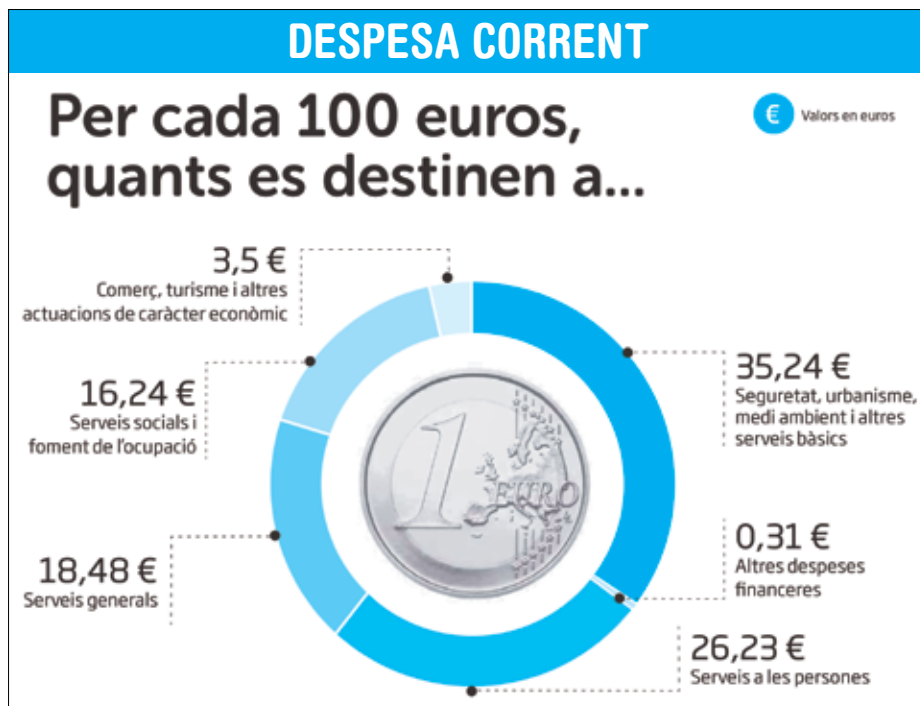
Amb 19 vots a favor, l'abstenció dels tres regidors d'ERC i el vot en contra dels de Ciutadans es van aprovar els pressupostos per a 2022, uns números que, com ja va explicar a Delta la portaveu d'El Prat en Comú, Alba Bou, "ens permeten afrontar els nostres compromisos amb la ciutadania en un context d'infrafinançament del món local". Es referia la fins ara Tinenta Alcalde d'Economia a la pèrdua que ha suposat pels municipis la modificació del cobrament de l'impost de plusvàlues i que deixa el consistori sense recaptar uns 3 milions d'euros. Tot i això, "no hem volgut abandonar el suport a les famílies que ho necessiten", i les partides per a l'Àrea d'Acció Social i Comunitària són de les poques que no pateixen retallades. "És aquí on es desenvolupen les estratègies polítiques d'acompanyament als més vulnerables".

Així, es crea una partida de 20.000 euros per atendre persones sense llar, s'incrementa la partida per a La Botiga, que passa de 197.000 a 413.000 euros i augmenta en 50.000 euros l'assignació a allotjaments d'urgència per a famílies que en tinguin la necessitat. Suport social, on s'inclouen les polítiques d'accés a La Botiga o les beques d'escolarització, passa de 200.000 a 350.000 euros, un 75% d'increment. El pressupost per a escoles-bressol augmenta en 30.000 euros i arriba als 150 mil.

Nou conveni amb augment de sou

L'augment del preu de l'energia queda reflectit als números per a 2022 i farà incrementar fins a un 20% la despesa energètica dels equipaments municipals. El cost de la llum, disparat en els darrers mesos, fa que escoles o poliesportius hagin de pagar factures més altes i l'ajuntament ho ha d'assumir. Es preveu un 40% més en el preu de l'electricitat dels edificis de serveis socials i un 31% en la despesa elèctrica dels poliesportius municipals. El consum elèctric als horts municipals fa que augmenti el seu pressupost en un 90%. Sembla escandalós, però realment la despesa és petita: passa d'uns 1.700 euros a uns 3.400. El doble.

Entre les despeses fixes del nou exercici

Distribució del pressupost per destinació de les inversions / Gràfic: AJUNTAMENT

destaca l'augment del 4% en el Capítol 1, el destinat a personal municipal. És la pujada salarial prevista al nou conveni dels treballadors, que es va aprovar a la sessió plenària del mes de novembre. "Aquest augment és una notícia positiva per al conjunt de treballadors i treballadores municipals. Si al que s'ha contemplat al conveni es suma l'increment decretat per l'Estat, es destina un milió d'euros anuals més en sous municipals".

Ciutadans critica "el ball de partides"

Carmelo Declara, de Podemos El Prat, va manifestar el seu vot a favor de l'exercici per a 2022. Montse Blázquez, regidora de Ciutadans, va fer una intervenció que ella va qualificar de "política", criticant el "ball de partides: s'eliminen d'un lloc per a posar-les a un altre", situació segons ella provocada per la reestructuració del cartipàs. "Juguen al joc de la boleta". Va felicitar-se per l'eliminació de l'impost de la plusvàlua "no s'elimina -li va advertir Alba Bou- es calcularà de manera diferent però es continua tributant"- i va continuar Blázquez assegurant que els pratencs "són ciutadans pobres en un municipi ric". La regidora taronja va

acusar l'equip de govern de practicar "un model de gestió que perpetua la misèria i utilitza la prebenda crònica". Per últim, va assegurar que el consistori "fica la mà a la butxaca de les famílies del Prat des de la seva visió comunista".

"T'has equivocat de ple", li va retreure la portaveu dels Comuns, Alba Bou. "Hem vingut a repartir els pressupostos i no a parlar de com recaptem impostos, això era al ple de les ordenances fiscals", va ironitzar Bou. Més al detall va entrar la intervenció del portaveu d'ERC, Jordi Ibern, que va manifestar la seva preocupació pel nul increment de personal a l'Àrea d'Urbanisme i Habitatge. "Es necessiten més recursos per a agilitzar les llicències i permisos d'obres, per exemple". També va mostrar-se contrari a l'eliminació de la partida de foment de la lectura -25.000 euros que ja no s'assignen-. La portaveu dels Comuns va replicar que aquesta quantitat s'inclou ara a l'assignació del Cèntric, però no ha desaparegut. Jordi Ibern també va lamentar les retallades a partides de Cultura o de Comerç i Turisme. "No ho trobem lògic", va dir. Es va felicitar, en canvi, per l'increment a la dotació per a salut mental a joves. ◀

Interior d'un centre de jocs d'atzar i apostes / Foto: PIXABAY

Les cases d'apostes continuaran lluny del Prat

SERGI OLIVERA

El ple municipal de gener va aprovar de forma unànime mantenir la suspensió de noves llicències per a la instal·lació de negocis de cases d'apostes i associacions de fumadors, prorrogant la decisió que a instàncies de l'equip de govern ja s'havia pres un any enrere. En la mateixa línia de limitar la possible proliferació d'aquests locals, l'ajuntament inicia els tràmits per aprovar una normativa que s'anirà definint durant el 2022 i que proposa condicions dures per tal de dificultar l'arribada d'aquest tipus de negocis per motius de salut pública, com va reconèixer la tinenta d'alcaldia Alba Bou.

“Ordres d'allunyament” d'espais sensibles

Aspectes que ja es van avançar al ple sobre aquestes dures condicions són una espècie d'ordres

d'allunyament d'aquests locals d'equipaments com escoles o centres educatius (un radi de 500 metres) i espais d'ús social o cultural (150 metres). A més, la distància que hi haurà d'haver entre els negocis, en cas que s'hi acabin instal·lant, és d'un quilòmetre havent de ser sempre en un local independent, en una planta baixa i amb accés directe des del carrer. La idea que hi ha al darrere és prevenir sobre l'addicció al joc pel que fa a les cases d'apostes i reduir el tabaquisme pel que fa a les associacions de fumadors, dels col·lectius considerats més vulnerables.

Segons dades municipals actualment al Prat conviuen cinc locals d'associacions de fumadors i l'únic establiment de jocs d'atzar es troba al Centre Comercial Splau, ben lluny del nucli urbà pratenc. En el cas de les cases d'apostes, clarament s'està regulant la qüestió des d'un punt de vista purament preventiu. ◀

Més ajudes per als pisos de lloguer de Prat Espais

N. M. / L'Ajuntament destinarà 75.000 euros a subvencionar els propietaris d'habitatges que els posin a disposició de Prat Espais per tal d'incloure'ls a la bossa de pisos de lloguer que gestiona l'entitat pública. Alba Bou, portaveu d'El Prat en Comú, va assegurar que la dotació amb què actualment treballa Prat Espais és de 226 pisos, “una de les més ben dotades de l'Àrea Metropolitana”.

El ple municipal de gener va aprovar les noves bases per la concessió d'aquestes subven-

Oficines de Prat Espais / Foto: ARXIU DELTA

4.000 euros per reincorporar treballadors en EERTO

N. M. / Les empreses de menys de 50 treballadors o petits autònoms que decideixin reincorporar a personal en situació EERTO (expedients de regulació temporal d'ocupació) rebran una ajuda de 4.000 euros de l'ajuntament, dins el programa ‘Reincorpora’t’, que posa en marxa l'Àrea de Desenvolupament Econòmic de l'ajuntament. Es tracta d'una més de les mesures que s'inclouen dins el programa de reconstrucció després de l'afectació econòmica derivada de la pandèmia.

El responsable del departament, el socialista Juan Carlos Moreno, va explicar que el període d'incorporació al qual es podran acollir les empreses és ampli: des de l'1 d'abril de 2020 fins l'1 de març de 2022, i s'hauran de limitar a una sol·licitud per companyia.

Les bases de les subvencions estipulen, a més a més, que els treballadors que tornin a la feina siguin del Prat, una demanda del grup de Ciutadans que el seu portaveu, Antonio Miguel Ruiz, va agrair al Tinent d'Alcalde. “Gràcies per la voluntat de diàleg i per permetre'ns participar”. ◀

cions, per al període 2022-2025, que inclou dues línies d'ajudes. D'una banda, mobilitzar habitatge buit, i d'altra, ajudar aquells propietaris que vulguin fer obres de millora a les seves llars per posar-les al parc de pisos de lloguer.

Bou va explicar que la dotació pressupostària per a aquesta partida s'ha incrementat en 25.000 euros respecte als dos exercicis anteriors. Tant a 2020 com a 2021 la subvenció va ser de 50.000 euros. La proposta va ser aprovada per unanimitat per tots els grups polítics a l'Ajuntament. ◀

Senyals de fum

El primer ple del 2022 va ser d'aquells que surten força ensopits pel que fa al debat i a la picabaralla política. La cosa es va salvar -com no- gràcies als meritoris esforços del grup de Ciutadans per continuar presentant mocions de posicionament polític, tot i que ells mateixos saben que estan mortes abans de néixer.

En aquest cas, es tractava d'un text que demanava retirar l'impost propulsat des del govern català sobre les emissions particulars de CO₂, fent pagar una taxa anual als propietaris de vehicles. L'argument se sostenia en les dificultats econòmiques de moltes famílies, agreujades per la Covid, i en

Les propostes de C's animen el debat plenari tot i que saben que tenen totes les de perdre

dedicant bastant temps a la qüestió. Serà que ja comencem a enfilar la recta final per a les següents eleccions municipals de 2023?

Les respostes per part de les quatre forces d'esquerra amb representació a l'ajuntament era previsible. Des de Podemos, Carmelo Declara destacava la part contributiva de la taxa: "no veig que us queixeu de l'impost de circulació o la ITV, són gastos de tenir cotxe que s'assumeixen, però quan es tracta del fum del tub d'escapament no veieu que és un problema de tots". Totes les forces contràries a la moció van

buscar alternatives de mobilitat "sense ficar més la mà la butxaca de la gent". La resposta va animar als diferents grups a posicionar-se

destacar que els diners recaptats seran destinats al fons climàtic i al fons de patrimoni natural.

Des d'ERC, Jordi Ibern es va mostrar molt reivindicatiu en favor de l'impost, assegurant que "nosaltres ens creiem l'Agenda 2030, aquesta taxa està alineada amb la fiscalitat verda europea i l'hem de tirar endavant" i va arribar a argumentar des del terreny personal: "jo mateix hauré de canviar de cotxe; tinc un dièsel i segons vosaltres estic assenyalat per la mà del dimoni", va deixar anar, abans d'acusar a Ciutadans de fer "política de màgia i malabars per voler guanyar quatre vots amb populisme".

Des de l'equip de govern, Juan Pedro Pérez (PSC) es va recrear amb una de les seves ocurrències preferides: "un cop més liberals fent coses de liberals" i en va afegir una altra: "he pensat que això vostre és negacionisme fiscal". També es va guardar un dard cap a la Generalitat: "l'impost al CO₂ és un pas, però el Parlament encara ha d'actuar sobre activitat econòmica amb emissió de gasos hivernacle, emissions dels grans vaixells o la gestió de residus".

Finalment, Alba Bou va concloure la ronda d'intervencions intentant fer entendre amb el seu habitual to condescendent la importància de la qüestió: "ens ho està demanant Europa i ciutats -que deuen ser tercermundistes- com Milà, Estocolm, Londres i Singapur ho estan aplicant. Per vosaltres, mai serà el moment i no enteneu que ja estem fent tard sobre el canvi climàtic". La resposta del portaveu de Ciutadans és de manual de dreta madrilenya: "el país que més contamina és comunista".

ENS POTS TROBAR A
 C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 9311 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Imatge d'una protesta cedida per CNT El Prat

Els acomiadats de Lluçh Essence aniran a judici per reclamar la readmissió

L'empresa va fer fora gairebé tot el departament logístic just abans de Nadal

SERGI OLIVERA

La vigília de Nadal va arribar al Prat una pèssima notícia laboral quan l'empresa d'elaboració i distribució d'essències aromàtiques Lluçh Essence, ubicada al polígon Estruch del Prat amb uns 150 treballadors, va acomiadar per sorpresa a gairebé tot el departament de logística.

Els afectats, catorze treballadors indefinits (onze dels quals del Prat) i altres amb contractes temporals, són operaris de magatzem que donaven servei a totes les tasques de logística i distribució de la companyia:

càrregues, descàrregues, emmagatzematge i preparació de comandes. El motiu oficial és l'externalització d'aquests serveis cap a un operador logístic, amb la qual cosa pretenen justificar acomiadaments objectius de 20 dies per any treballat. Els afectats, però, denuncien que la marxa de l'empresa, en un creixement econòmic continu que és visible amb l'obertura de filials arreu del món, no justifica la decisió i sospiten que el veritable motiu és treure més beneficis amb la precarització de la plantilla, donat que els acomiadats indefinits són treballadors d'entre 18 i 5 anys d'antiguitat.

A més, es dona la circumstància que 8 dels acomiadats són membres del sindicat CNT, que amb la maniobra queda sense afiliats dintre de l'empresa, tot i que el comitè de representació de treballadors està format en la totalitat per integrants d'UGT,

que no s'han sumat a les mobilitzacions que els acomiadats han organitzat a les portes de la nau.

Unes formes molt qüestionables

Un altre punt de discòrdia han estat les formes triades per la direcció, segons denuncien els afectats. Es van assabentar per sorpresa i amb un treballador de baixa per paternitat, per la qual cosa havia estat gratificat dues setmanes abans dels acomiadaments amb regals d'una direcció que sempre s'havia caracteritzat pel seu caràcter "familiar".

Ara, la majoria dels afectats pretenen lluitar per la seva readmissió, considerant que l'empresa està en creixement en el seu departament de producció i que els seus llocs de treball poden reubicar-se. L'intent de conciliació va acabar sense acord i tot sembla indicar que el conflicte acabarà en judici. ◀

Els okupes de La Llabor pacten definitivament un lloguer per quedar-s'hi

L'assemblea del Casal i la família Bertrand acorden una permanència de set anys i un lloguer de 508 euros

J. MARTÍNEZ / L. MATEU

L'acord que es venia gestant des de finals de setembre entre els okupes i els propietaris de l'edifici del Casal La Llabor ja és definitiu. L'assemblea del Casal ha anunciat que el passat 21 de desembre van signar un pacte amb la família Bertrand per poder seguir utilitzant l'antic edifici del CELL, al carrer Penedès, almenys durant set anys i a canvi d'un lloguer mensual de 508 euros.

El darrer any ha estat determinant a l'hora de decidir-se el futur d'aquest espai autogestionat, ocupat des del 2014. Segons expliquen des del casal, el gener passat la família Bertrand -copropietària, entre d'altres béns, de la finca de la Ricarda- va sol·licitar a l'Ajuntament un permís per enderrocar l'edifici. Els contactes posteriors entre els Bertrand i els okupes van començar el mes de març, expliquen, quan la família propietària es va mostrar oberta a pactar unes condicions de permanència: pagament de l'IBI per part dels okupes, entrega voluntària de claus en cas de venda de l'edifici i permís als propietaris per fer-hi una visita.

Concentració per aturar l'intent de desallotjament, el passat mes de juny / Foto: ARXIU DELTA

Desallotjament aturat

La manca d'entesa -que els gestors de La Llabor atribueixen als propietaris- va fer que l'ordre de desallotjament seguís endavant. Es va intentar executar el 2 de juny, però la comitiva judicial i policial es va fer enrere davant el gran nombre de persones que s'hi van concentrar a les portes.

Ajornat el desnonament, els propietaris haurien proposat una nou intent d'acord, aquesta vegada implicant l'Ajuntament. Segons els membres de La Llabor, el consistori va arribar a proposar subvencionar el lloguer del casal durant 10 anys, però l'assemblea va acabar rebutjant aquesta opció "per tal de garantir la llibertat i la independència

davant del poder", fet que va reconduir les negociacions fins a arribar al pacte aconseguit, efectiu des de l'1 de gener.

7 anys d'okupació

L'edifici abandonat del CELL va ser okupat per una quarantena de persones el 15 de març del 2014 amb la intenció de rehabilitar l'edifici i convertir-lo en centre per a activitats socials i culturals. Durant els darrers 7 anys s'han organitzat xerrades reivindicatives sobre feminisme, cooperació i altres temàtiques socials. També microconcerts i cursos de música, defensa personal o reciclatge i reparació d'estris. Darrerament van aconseguir fins i tot instal·lar-hi una petita barra-cafeteria. ◀

Depana critica la indecisió de la Generalitat a l'hora d'estendre la zona de protecció d'aus al riu

J. MARTÍNEZ

A punt de complir-se l'any del toc d'atenció de la Comissió Europea als governs espanyol i català per la poca cura dels espais naturals, la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (Depana) comença a mostrar-se impacient per la manca d'actuacions.

Com a exemple més clar, José García, vicepresident de l'entitat ecologista, es fixa en les zones de protecció d'aus (ZEPA). "A finals de l'any passat, la Generalitat ens havia as-

segurat que durant el mes de gener farien efectiu l'anunci i la tramitació pública d'ampliar la ZEPA a tota la marge del Llobregat. Som a tocar de febrer i ens comencen a donar llargues", assegura a DELTA.

Segons García, els ecologistes esperen que transcorregut un any de la primera amonestació europea, el proper 18 de febrer, des de Brussel·les facin el següent pas, "oficialment anomenat 'expedient motivador', que ens permetria ja iniciar accions legals pels incompliments del Govern.

Flamencs prop de la desembocadura del riu Llobregat / ARXIU DELTA

Ajudes en perill

En el context actual, si la Comissió Europea considerés sancionable la inacció dels governs pel que fa als espais protegits, la primera conseqüència podria ser la pèrdua o reducció dràs-

tica de les ajudes econòmiques procedents de Brussel·les. Una injecció de diners condicionada al fet que els països beneficiaris els utilitzin per revifar l'economia -malmesa per la pandèmia- amb projectes ambientalment sostenibles.

Depana ha denunciat repetidament durant la darrera dècada la insuficiència de les mesures de protecció dels espais naturals pròxims a grans infraestructures com l'aeroport i el port. Els ecologistes lluiten per blindar la marge dreta del Llobregat com a zona protegida d'aus, seguint els informes de SEO/Birdlife, considerats per Europa com el referent a l'hora de catalogar i delimitar aquests espais. ◀

Rosario Amador, presidenta de l'AVV Nucli Antic, mor als 76 anys

Les xarxes socials es van omplir de missatges de condol per la pèrdua d'una activista veïnal molt apreciada pel seu entorn

NEUS MACÍAS

La presidenta de l'Associació de Veïns del Nucli Antic, Rosario Amador, va morir el passat 11 de gener, a l'edat de 76 anys, a causa d'una malaltia diagnosticada tan sols un mes abans i que va progressar de manera molt ràpida. La notícia va arribar de manera inesperada per a molts amics i ciutadans que desconeixien el seu estat i les xarxes socials es van omplir de missatges de condol per la pèrdua d'una dona tan coneguda i apreciada pel seu entorn.

Des del Centre Cívic Palmira Domènech, on l'AVV del Nucli Antic tenia la seva seu, van dedicar-li unes emotives paraules recordant el seu activisme i la seva dedicació "sempre a fer més bonica la vida dels altres". També els companys de l'espai matinal d'El Prat Ràdio, el Planeta Prat, van expressar el seu condol, donat que la Rosario havia participat durant anys a les tertúlies del programa.

Una dona dedicada a enfortir la comunitat

L'alcalde, Lluís Mijoler, va lloar la figura de Rosario assegurant que persones com

ella han fet del Prat la ciutat que és avui dia. "Gent que dedica el seu esforç, el seu dia a dia, a organitzar els seus veïns i veïnes, a enfortir la nostra comunitat i pensar com millorar els seus barris".

També Jordi Ibern, portaveu d'ERC a l'ajuntament, es va mostrar especialment afectat. Durant 10 anys, Ibern i Amador van treballar junts a l'AVV del Nucli Antic. Ella n'era la presidenta i Ibern, vicepresident. "Ella era la meua 'jefa', i hi vam treballar colze a colze".

El republicà destacava "una capacitat de fer feina brutal, i era molt reivindicativa" i recordava alguna de les lluites veïnals en què hi van estar involucrats. Entre elles, el soterrament de les vies del tren per a l'arribada de l'AVE, que va provocar greus esquerdes a les edificacions de la zona, i també la recollida de signatures dins la campanya 'Salvem l'Artesà'. De fet, Rosario Amador va acompanyar Jordi Ibern a les llistes d'Esquerra Republicana de Catalunya per a les eleccions municipals de 2019, al número 22 de la candidatura.

Rosario Amador havia nascut a Sabote (Jaén) el 28 de desembre de 1945, i la seva

Rosario Amador / Foto: FB

família va emigrar al Prat l'any 1957. Ella va començar a treballar al camp de golf i, més endavant, a La Seda de Barcelona. Ja allà va començar el seu historial reivindicatiu.

Més tard va fundar l'associació de pares i mares de l'escola on anaven els seus fills, al barri de La Florida de L'Hospitalet, on es va traslladar quan es va casar. Quan els fills van créixer la família va tornar al Prat, i l'any 2006 es va convertir en presidenta de l'AVV del Nucli Antic. ◀

Continuen els problemes de cobertura mòbil arran de l'incendi d'una antena

J. MARTÍNEZ

Continuen els problemes de cobertura de telefonia mòbil arran de l'incendi que va afectar parcialment, el passat 18 de desembre, una antena de comunicacions situada al terrat del número 103 de l'avinguda del Remolar. Les flames -tot apunta a un origen fortuit- van afectar el quadre de comandaments de la instal·lació.

L'antena allotja, segons el registre del portal AntenaGSM.com, 4 estacions de comunicacions: una de Movistar, una d'Orange i dues més de Voda-

fone. Aquestes últimes serien les més afectades, segons els comentaris veïnals compartits a les xarxes, que coincideixen amb el que relaten alguns propietaris de negocis de la zona.

Miguel, gerent de La Cigonya, explica a DELTA: "Reclamo tots els dies, em diuen que en 72 h podria estar solucionat, però seguim igual des de l'incendi. Els mòbils Vodafone no van, amb el fix he de sortir al carrer i buscar un punt per utilitzar-lo, els lectors de targeta funcionen a mitges. Pel que sé la gent que té Movistar sí que segueix tenint cobertura".

Antena on es va declarar l'incendi / Foto: F. SERRANO

Solucions parcials

A la titular que dona nom a la botiga Moda Laura li van trobar solució: "Vaig haver de reclamar a les meves companyies; als lectors on tenia targeta Orange el tècnic me la va canviar per una de Movistar i ara em funcionen. No només ha afectat aquí. Tinc molta clientela de Sant Cosme

que em comenta que des que va passar l'incendi no tenen cobertura", afegeix.

DELTA ha preguntat al departament de comunicació de Vodafone, sense obtenir resposta de moment, si la companyia està al cas de l'avaria i si hi ha previst un termini de reparació. ◀

Cavalcades amb poc regust de dolç

JAVIER MARTÍNEZ

FOTOS: F. SERRANO

El 2020, la pandèmia “dura” ens va deixar sense Reis d’Orient i amb un Home dels Nassos distant, a dalt d’un autobús. Enguany, aquesta pandèmia que alguns consideren tova almenys ha permès que petits i grans tornessin a gaudir de dos dels moments més màgics del Nadal al carrer.

L’últim dia del 2021, l’Home dels Nassos va aconseguir novament fer cercavila, amb un bon reguitzell de canalla perseguint-lo pels carrers del Prat. Pel que fa al 5 de gener, Ses Majestats d’Orient -no confondre amb les d’Abu Dhabi- van retornar per omplir de llum, però sense la dolçor dels caramels, un ambient entristit per la pandèmia. Hem de suposar que bona part de la càrrega de carbó anava destinada al virus i als qui encara es resisteixen a vacunar-se. ◀

Rotary convida els Reis a portar berenar i regals a la gent gran

R. / Per 30è any consecutiu, el Rotary Club va convidar els Reis d’Orient a fer una parada per visitar la gent gran de la residència municipal i portar-los un regal, acompanyat d’un berenar especial nadalenc. Les restriccions sanitàries imposades per la covid-19 van impedir, igual que l’any passat, que els integrants de Rotary acompanyessin a Ses Majestats. Des de l’entitat expressen un especial record cap a la Josefa Puigpelat, “Teresina”, una de les residents del centre que ens va deixar el passat mes de novembre. ◀

Els Reis, durant la visita a la residència / Foto: ROTARY

MARMOLES CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

- CUINES
- BANYS
- FAÇANES
- ESCALES
- PAVIMENTS
- DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Es el pastor que cuida las ovejas del último rebaño que queda en el Prat

/ Foto: FERNANDO VECINO

Paco Barea López: “Las ovejas me entienden y me hacen caso”

MARGA SOLÉ

En un día gris, casi lluvioso y junto a la masía de Cal Monjo, charlo con Paco Barea López, un pastor de 73 años, soltero, que trabaja cuidando un rebaño de quinientas ovejas a las que saca a pastar por las laderas del rio Llobregat. Mientras mantenemos la conversación enciende un cigarrillo tras otro.

■ **¿Qué hace un chico como usted en un sitio como éste?**

■ Vine para encontrar trabajo. Nací en Priego de Córdoba y ya no he estudiado más. Nos fuimos de allí con mis padres cuando yo tenía dieciséis años. Claro, se venía mi gente pues yo tenía que venir con ellos. Ahora me queda mi hermano pequeño que está viviendo en Vilanova i la Geltrú en el piso en el que vivíamos con mis padres. Voy a verlo cada quince días, cuando me releva en el rebaño un muchacho de Sant Boi.

■ **¿Cómo fue que llegó al Prat?**

■ Cuando vinimos de Córdoba nos instalamos en Vilanova i la Geltrú. Allí trabajé de albañil y de electricista donde me hacían subir a las torres de alta tensión, pero se me acabó el trabajo y ya me vine al Prat donde cuido el rebaño de ovejas de Juan Marín desde hace más de quince años, en una granja junto a la masía de Cal Monjo.

■ **¿Por qué se dedica a la ovejas?**

■ Porque a mi edad ya no hay otra cosa. Además ya llevo años con Juan y me gusta hacer lo que hago porque disfruto mucho la

naturaleza. A mí que no me den trabajar en ninguna fábrica porque no podría ni fumar. No me gustaría.

■ **¿Solo ha cuidado ovejas toda la vida?**

■ No, cuando era muy joven en Priego de Córdoba estuve cuidando más de doscientas cabras que eran propiedad de un señorito. Ahora cuido el rebaño de ovejas y las ordeno con una perra que es muy lista y se llama Estrella. También tengo un perro de aguas que se llama Curro.

■ **¿No se siente solo todo el día?**

■ Para nada, no me aburro. Me gusta más estar en el campo, al aire libre. Cuido de mis ovejas para que no les pase nada, ni a ellas ni a los perros. Además siempre pasa mucha gente y me dan conversación porque así les da tiempo de hacer muchas fotos a las ovejas.

■ **¿Cómo se organiza un rebaño de quinientas ovejas?**

■ Es un ciclo. Yo mando a los perros y hacen lo que yo les digo y ellos organizan a las ovejas. La naturaleza me encanta y estar al aire libre también. Cada día sobre las 10 de la mañana ya saco las ovejas a pastar.

■ **¿Si llueve, hay que sacar igual el rebaño?**

■ No, si llueve comen paja. Pero normalmente todos los días las llevo al lado del rio a pastar donde veo que hay comida para ellas para que se harten. Aquí hay muy buenos pastos y para beber bajan al rio aunque también, en los corrales, beben de las picas suyas de agua buena.

■ **¿Con quién se entiende mejor, con las ovejas o con las personas?**

■ Me entiendo lo mismo, pero claro, con las personas por lo menos hablo y con las ovejas no puedo porque ellas solo balan, pero me entienden y me hacen caso.

■ **¿Tiene un buen sueldo?**

■ No me puedo quejar y además estoy asegurado. Llevo 15 años trabajando con Juan y me trata como a un hijo. Él sabe que yo le hago muy bien la faena. Mire, esta mañana ha parido una oveja y rápidamente les doy la vuelta a las ovejitas y me las traigo aquí al corral.

■ **¿Qué hace a partir de las cinco de la tarde cuando llega con el rebaño?**

■ Hay que encerrarlas. Entonces llega el señor Marín y me ayuda. Después me lavo y ya me voy al Prat. Al mediodía me trae la comida allí donde yo esté y como junto al rebaño.

■ **¿Ha viajado a algún sitio?**

■ Que va. De Priego de Córdoba a Vilanova i la Geltrú y al Prat y la verdad que con eso ya tengo bastante. No me gusta viajar pero he ido a Madrid porque soy de la Peña del Real Madrid y cuando vivía en Vilanova íbamos con autocares. Allí me conocen mucho y todavía tengo amigos, igual que aquí que también me conocen mucho. A la gente que viene a pasear junto al rio le gusta charlar conmigo y como yo me porto bien con ellos y les explico cosas, pues generamos empatía.

■ **¿Nunca se ha casado ni ha tenido ninguna novia?**

■ Nada. No quiero novias ni compañeras, estoy muy bien así y no quiero líos. Tuve una novia pero se terminó y estoy mejor solo. Así nadie me manda y estoy la mar de tranquilo.

■ **Bueno, las ovejas sí que le mandan.**

■ No, ellas son las que me obedecen.

■ **Tanto paseante, ciclistas, deportistas, corredores... ¿no molestan a las ovejas?**

■ No, para nada ni a mí tampoco. Charlo con ellos y otros me dicen adiós Paco o adiós pastor. Es que soy el pastor de la zona. Lo que no pueden hacer es tocar las ovejas, eso no, porque cuando están en la orilla les digo que no se acerquen porque esas ovejas se asustan.

■ **¿Por qué fuma tanto?**

■ Me gusta fumar pero no me trago el humo y además ¿no ve que yo estoy muy sano porque hago una vida saludable y siempre respiro aire puro? ◀

PER PUIGMALET

Núm. 179 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Sortosament, providencialment. - 2. Dona, fa do. Conjunt de trets d'escopeta. - 3. L'origen del món. Urani. Alfa. Lloc on s'orina i defeca. Àstat. - 4. Sense barba. *La de la Seda es va obrir el 1959 davant de l'antiga estació de tren.* - 5. Níquel. La fi del món. Un. U. Erbi. Mil romans. - 6. ".....". *Retrats de la quotidianitat* (2021), antologia d'articles de Vicenç Tierra. Primera cara del disc. Planta per al caldo que té penques. - 7. Ceps, siurenys. Minerals amb opalescència usats en joieria. - 8. Tot consonàntic. Lleó zodiacal. *Primer cognom de l'actual protagonista principal del funcionament del cinema Capri.* - 9. *Jardins de mon*, *la foguera de Sant Joan de la Barceloneta.* Tse, creador del taoisme. Subtil, volàtil. - 10. Pare del pare o la mare. *Pronúncia local reforçada del mot 'carn'.* Bona, totes les puces al teu llit i la més grossa al teu melic. - 11. Posseïu. Titani. al cas és parar atenció. - 12. Acaben gaudint. "*Sant, bona terra i mala gent*", *antiga dita local.* Sonoritat. - 13. Victòria., que fa baixada. Mal d'orella. - 14. El cinema n'és el setè. *Els homenatges a la*, *a la gran gent gran, se celebraven des dels anys 50.* Saludable.

VERTICALS: 1. Treballadora d'oficina. - 2. Nota musical activa. Feien la minuta. Al fons del mar. - 3. Oest. Universitat de Benifallet. Senyor. Guarnit amb una cinta. - 4. Nota musical nihilista. Cobreixo amb un tel. Iode. Cinc romans. - 5. Emperador rus. Centre de Canet. Es cucava la fruita, però no del tot. - 6. Aüc, crit. *Carretera de la*, *principal via d'accés a la platja.* Comencen a llegir. - 7. L'absent que fa nou. Acaben agraits. Enmig de la cartilla. - 8. Vinga,

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2			■											
3		■		■		■						■		
4							■							
5			■		■		■		■			■		
6								■		■		■		
7														■
8			■				■							
9					■			■						
10				■				■			■			
11						■			■					
12				■									■	
13		■						■						
14				■								■		

som-hi!. Utilització. *Anem a parar darrere cal Saio.* Talla gran. - 9. Atura, frena. Límits d'Olivella (Garraf). Est. Mètode vocàlic. - 10. Servit, despatxat. *Escola d'..... de la Seda, des de 1949 formant treballadors.* - 11. *Nom de pila de l'actual protagonista principal del funcionament del cinema Capri.* Associació d'Intèrprets de Tam-tam. Acaben la modèstia. - 12. Final de segona. Verbalment. L'origen de tot. - 13. Ou no fecundat però covat. Malalties a la pell. - 14. Superfície de combat en judo i karate. Una que conté nitre.

Matricula
2022/23
Oberta
us hi esperem!

Visitan's amb cita prèvia,
Trucan's al 636 635 002 o al 93 370 43 59

Llar d'infants El Jardinet, de 0 a 3 anys
Av. de la Verge de Montserrat, 133 · 08820 El Prat de Llobregat
Tlf. 933 70 43 59 · info@escolainfantileljardinet.es

Cervesa, tabac i indie inunden la Torre Muntadas

“Otra Puta Mierda de Exposición”, projecte guanyador de Beca Unzip, serà a la sala fins al 31 de març

SERGI OLIVERA

Si esteu fins al monyo de positivisme tòxic i d'aquest optimisme impostat que impera en alguns sectors empresarials i de 'coaching' barat per a emprenedors amb frases de superació del tipus “si vols, pots” o “amb bona actitud tot és possible” és inevitable que, a la contra de tot això, no us sentiu identificats amb els missatges d'odi, misèria i merda que transmet l'art gràfic de la pratenca Sarai Lasheras, o com se la coneix a la xarxa social Instagram @otraputacuentadedibujos, on compta ja amb prop de 5000 seguidors del seu nihilisme cuqui-trash, com la defineix el seu amic i també artista local Gabri Guerrero. “Encara flipo amb tota la gent a qui estic arribant amb aquestes merdes de puto boig”, assegura l'artista que ja ha treballat il·lustrant portades de discos, ven làmines i postals i fa treballs per encàrrecs a través d'internet.

“Cuqui” perquè acostuma a posar missatges destructius, pessimistes o insults en boca de personatges de dibuixos animats aparentment inofensius, moltes vegades animals com a manera de deixar obert el seu gènere d'identificació. Aquest és, en gran part, el secret i l'impacte del seu missatge artístic, que ha enllaçat perfectament amb el sentiment i la identificació de molta gent en època pandèmica: som legió els que estem absolutament fins als pebrots de tot, i qui digui que no, menteix.

Una exposició que serveix de guia musical indie

El particular art de la Sarai va ser escollit gua-

/ Foto: SERGI OLIVERA

nyador d'una de les beques Unzip, en concret de la modalitat Exposició i per aquest motiu podem gaudir fins al 31 de març de la instal·lació a la Sala d'Art Josep Bages de la Torre Muntadas anomenada “Otra Puta Mierda de Exposición”. Decorades les habitacions com si fos un pis enmig d'una festa de tornada d'un after (gots, ampolles de cervesa i restes de paquets de tabac i cigarretes, tots elements dibuixats per l'artista, formen part del paisatge), trobem àlbums discogràfics amb obres seleccionades la majoria de rock alternatiu i independent, una pista de ball amb el terra pintat de colors i altres elements dibuixats del mobiliari, com ara un tocadiscos sobre el terra, tot pintat a pinzell. A les parets, podem seguir, làmina a làmina, l'evolució d'un còmic amb final obert i que l'artista encara ha d'acabar. Aviat veurà la llum a les llibreries.

Al còmic s'expliquen històries que no per esbojarrades no deixen d'estar basades en fets reals, de quan treballava a una botiga de música: “quan treballes venent discos co-

neixes a tota mena de tarats. Tarats com jo, vaja. Però gent que té una relació molt especial amb la música fins al punt que la romanitzen o se senten massa identificats amb les merdes que escolten”, defineix. Els treballadors de la botiga protagonistes de la història viuen una sèrie d'aventures que els porten acabar a una festa cada cop més enrurada amb molta cervesa, tabac i altres coses més fortes. “El trash és el que té”, apunta l'artista.

Totes les portades de disc dibuixades formen part de la col·lecció d'uns 3000 àlbums que l'artista té a casa seva, i a cada làmina del còmic ens està recomanant grups, fins al punt que es podria fer una llista de cançons o de discos relacionada per acompanyar l'exposició, cosa que la Sarai no descarta fer. Sobre la seva afició artística, ens explica que ha dibuixat tota la vida, però que va començar a fer-ho intensament amb la pandèmia: “a més del confinament, vaig estar de baixa per ansietat... dibuixo a causa de la salut mental, però ara la meua voluntat és dedicar-me a això”. ◀

Mucho Muchacho: 25è aniversari de “Hecho, es simple” de 7 Notas 7 Colores

R. / El proper 28 de gener, a La Capsa se celebrarà del 25è aniversari de l'icònic disc “Hecho, es Simple”, un àlbum que va marcar una fita dins del hip hop en espanyol, esdevenint un clàssic del gènere que en va reescriure les regles. El 2022 es commemora l'aniversari d'aquest disc amb una gira per tota Espanya i Sudamèrica i Mucho Muchacho donarà el tret de sortida oficial d'aquesta gira a La Capsa, on farà un repàs complet per l'àlbum, però també portarà a l'escenari altres clàssics com “Chulería”, “Cookin Bananas” i “La mami Internacional”.

7 notas 7 colores ha estat un dels grups més representatius i pioners tan a nivell nacional com a Amèrica Llatina en el Hip Hop, amb nominacions al Grammy Llatí a la categoria de millor àlbum Rap/Hip Hop i un impacte a la cultura urbana indiscutible, s'ha guanyat un espai a la història de la música. ◀

L'escriptora i actriu Juana Dolores entrevista Bad Gyal a La Capsa

R. / Sovint quan una artista signa per un gran tour, amb escenaris enormes i jornades maratonianes, ha de preparar l'espectacle a un espai com una sala de concerts. Aquest és el cas de la Bad Gyal i tot el seu equip, que fins a hores d'ara ha preparat tres gires a La Capsa. Per aprofitar la visita, l'artista va ser entrevistada per l'escriptora i actriu Juana Dolores el passat 28 de desembre a La Capsa, una de les fans de la Bad Gyal més mediàtiques i actives del panorama artístic. Durant quaranta minuts de conversa –que es pot recuperar 12h al canal de Youtube de La Capsa– entre aquestes dues dives catalanes, les dues parlen sense censura i a pèl del panorama musical català, de moda, de feminisme, de llengua i de moltes coses més. ◀

“In-Sanctus?” visibilitza, a través de la fotografia, les violències que pateixen les dones

R. / L'exposició “In-Sanctus?” actualment al Centre Cívic Jardins de la Pau, és un projecte de fotografia digital amb contingut social on les artistes Susana Vílchez i Vanessa Alami, entre el mes de juliol i setembre, van plantejar 7 personatges (cada un dels quals representava un tipus de violència determinada) i van

convidar a persones del Prat de Llobregat a participar activament i fer una reflexió sobre quin tipus de violència creien que afecta més a la nostra ciutat.

La materialització del projecte, que ha comptat amb l'acompanyament de Rafa Marcos, artista, activiste queer i membre de El Palomar i un equip tèc-

nic format per les artistes Xavi Mateo Fabró, Inma Bono, Paola Idrontino, Johny Dean, Lidia Rius, Carolina Torres i Josechu Tercero, és una recerca sobre l'ambigüitat de conceptes establerts per certes pràctiques tradicionals que la societat assumeix a l'actualitat sense qüestionar-les com a referències, sovint estèti-

ques, arrelades al patriarcat.

Aquest projecte també ha establert col·laboracions amb altres artistes de la ciutat. Dins l'acte d'inauguració de l'exposició el passat 17 de desembre, l'artista visual Stella Rubio va presentar el projecte en fase d'experimentació *Animales Nocturnos*, que vol visibilitzar amb testimonis verídics els abusos sexuals que pateixen les dones a la nit. Les actrius Vanessa Vigil i la Lidia Fortuny també van llegir textos escrits per Vane Maravillas. ◀

“El Viaje del Animal” de Mariano Martínez fa parada al Prat

SERGI OLIVERA / El Cèntric va acollir el passat 11 de gener la presentació al Prat de la darrera publicació del poeta pratenc Mariano Martínez, “El Viaje del Animal” (Eolas Ediciones). L'obra, de petit i cuidat format i disseny, recull quaranta-dues noves poesies de Martínez que van en la línia del seu viatge vital dels seus darrers anys, caracteritzats per un apropament a la natura, la ruralitat, l'agroecologia i el consum sostenible a través del moviment “slow food”.

La presentació va comptar amb la conversa amb el poeta, veterinari i coordinador de la revista *Soberania Alimentaria*, Gustavo Duch i amb la col·laboració musical de Javier Martínez als teclats acompanyant un recital de poesies seleccionades pel mateix autor. Martínez va destacar del seu darrer treball, el seu “viatge a l'essència des de la reflexió interna” i com aquest està directament influenciat per un seguit d'experiències i viatges, sense oblidar un compromís polític que ens arriba subtilment -“al final tot acte és política”, va reflexionar- molt relacionat amb la reivindicació d'allò proper i un missatge d'esperança de cara a un futur més amable amb nosaltres mateixos. ◀

Ester Borrull presenta la seva primera novel·la, “Les dones que he estimat”

R. / El passat 28 de desembre es va presentar a Servei de Secretaria el primer llibre de l'autora pratenc Ester Borrull i Castanya. “Les dones que he estimat” editat també per l'editorial local Rúbriques, és una “història mimada i cuidada en cada una de les seves paraules”, explica l'autora sobre aquest llibre, el relat de dotze dones, totes elles diferents, cadascuna amb el seu bagatge personal i amb les vivències que han configurat la seva història. Dotze vides relacionades entre elles, dotze ànimes que podrien ser les de qualsevol dona; dotze universos femenins, un per a cada mes de l'any.

Ester Borrull i Castany, va néixer el 1965 a Sant Boi de Llobregat, als 5 anys es va traslladar a viure al Prat de Llobregat, tot i passar els estius de la seva infantesa a Arnes (Terra Alta). Mestra de professió i vocació amb esperit inquiet, sempre amb ganes d'aprendre coses noves. A part de l'escriptura, li agrada molt l'art journal i el contacte amb la natura, caminar i abraçar els arbres. Va començar a escriure cap als 16 anys, però sempre ho feia per a ella mateixa. ◀

Ens ha deixat en Josep Mayol

JORDI GILI I FARRÉS

El 25 de novembre passat, ens deixa en Josep Mayol i Collell, a la seva vila natal de Llagostera als 87 anys. En Josep aterrà al Prat cap els anys 60 portat per l'amor a la seva esposa Rosa Mas i ben aviat esdevingué un veritable pota blava, un autèntic enamorat de la gent del fang. Fill d'en Pere Mayol, pintor i director de l'escola d'art de Llagostera, heretà del seu pare aquesta faceta artística i docent que, amb una sabata una espadanya i molta tenacitat va ser capaç d'impulsar aquí El Prat una escola de dibuix i pintura, que adquirí personalitat pròpia l'any 1976 i de la que en va ser director durant un quart de segle. Sens dubte el millor homenatge que li ha pogut fer el poble d'El Prat, ha estat la continuïtat d'aquella escola que amb els anys i de la mà d'algunes de les persones que varen ser alumnes seus avui ha esdevingut "Amics de l'Art" que en el marc del projecte "arts en viu" es un orgull per tota la ciutadania pratenc.

Sempre al voltant de la pintura i el dibuix, en Josep ha participat en nombroses iniciatives ciutadanes com les primeres pujades amb carro a Montserrat, de la que en va fer una magnífica col·lecció d'aquarel-

les i fins i tot un retrat de l'abat Cassià Maria Just que en una visita li va lliurar personalment. Durant anys lliurava una de les seves obres per sortejar a la parròquia per pagar el gasoil de la calefacció. En Josep ha estat un home generós i discret i no es d'estranyar que ja l'any 1982 Amics d'El Prat, li lliures el guardó "Amic d'El Prat 1982" i posteriorment el 2010, l'Ajuntament li concedís el premi Ciutat d'El Prat, el 2015 la vila de Llagostera li fes un públic homenatge i el 2017 fos nomenat, per acord unànim del ple municipal Fill Adoptiu d'El Prat.

Recollint les paraules de l'actual director de l'escola d'arts i deixeble d'en Mayol, en Toni Garcia, un de tants que gracies a aquella primitiva escola de dibuix, avui ha pogut fer del dibuix i la pintura la seva professió, en Josep Mayol ha deixat una profunda petjada a la nostra ciutat, en el camp cultural però també humà de generositat i bonhomia. Estic segur que més enllà dels títols i guardons, la ciutat sabrà mantenir el seu record per les futures generacions. Descansa en pau. ◀

 ESCOLA
NOSTRA SENYORA
DEL MAR

Més de 50 anys educant al Prat

Si busques una escola familiar per als teus fills dels 3 als 16 anys, propera i professional, amb una comunitat educativa cohesionada i integrada al Prat, vine a conèixer l'Escola Nostra Senyora del Mar.

Vetllem pel desenvolupament personal i acadèmic individual de cada alumne, potenciant els valors cívics tan necessaris en la societat actual: respecte, sostenibilitat i esforç.

Ofereim activitats complementàries que ajuden a completar la formació del nostre alumnat.

L'AMPA, a més, ofereix una catàleg ampli d'activitats extraescolars: judo, anglès, pintura..., així com servei d'acollida matinal i menjador escolar.

- EDUCACIÓ INFANTIL Dels 3 fins als 5 anys
- EDUCACIÓ PRIMÀRIA Dels 6 als 12 anys
- EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (ESO) Dels 12 als 16 anys

Vine a conèixer-nos!

www.nostrasenyoradelmar.com

a8023050@xtec.cat

933 791 856

Escola Nostra Senyora Del Mar

Nostra Senyora del Mar - García Lorca

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Els túnels de Cu Chi a Vietnam són una de les atraccions de la capital, Ho Chi Minh, que abans es deia Saigon. Aquests túnels formen part d'una xarxa que abasta quasi tot el país. És curiós poder entrar-hi apartant l'herba en un lloc del bosc que sembla remenat. I trobes una tapa i quasi no hi entres. Has de posar els braços amunt i de mica en mica deixar-te caure pel forat. A baix hi ha un sistema de passadissos bastant sinuós. Bé hi havia, perquè cal recordar que els primers túnels es van construir l'any 1945 durant la invasió francesa, però van ser ampliat en més de 200 quilòmetres pels socialistes vietnamites durant l'ofensiva del Tet l'any 1968 i arriben fins a 40 quilòmetres al nord de la capital.

Un cop hi baixes t'adones del perquè els Estats Units, al marge d'altres qüestions, que segur que se n'escapen, van perdre la guerra del Vietnam. Les guerrilles vietna-

mites van utilitzar els túnels com amagatalls per fer rutes de comunicacions i subministraments, hospitals, emmagatzematge d'aliments i armes i també d'allotjament de milers de guerrillers. Un cop t'hi passes per dins, mig ajupida, te n'adones del paper que van jugar aquests túnels en la resistència que els vietnamites del Nord i les guerrilles del Vietcong van protagonitzar en l'enfron-

tament amb els vietnamites del Sud i les tropes dels Estats Units; i et queda clar el perquè els EUA van perdre. No devien saber contra qui ni contra què lluitaven: l'enemic no el veien donat que el tenien sota terra.

Malgrat guanyar la guerra, els governants de Vietnam, ara units, van protagonitzar l'any 2020 un apropament cap als Estats Units per cooperar conjuntament amb la finalitat de debilitar la Xina, a la que ambdós culpaven d'haver provocat la pandèmia mundial de la Covid-19 que encara vivim. He de dir que jo sempre he manifestat públicament que creia que el coronavirus havia sortit d'un laboratori xinès. Haver anat a la Xina abans de la Covid em permet aquest raonament, sense frivolitzar.

Avui en dia, els túnels de Cu Chi són una atracció turística i una font d'ingressos per a Vietnam.

Avui en dia, els túnels de Cu Chi són una atracció turística i una font d'ingressos per a Vietnam.

► Un pèl de llengua

El Diccionari va admetre 100 paraules noves el 2021

El català, com les altres llengües, evoluciona i s'adapta a les noves realitats que van sorgint. Per això, periòdicament, l'Institut d'Estudis Catalans fa modificacions al seu diccionari en línia, el DIEC2.

Durant el 2021 s'hi van introduir 100 paraules noves i s'hi van fer gairebé 200 modificacions.

I com que aquests dos últims anys hem viscut en pandèmia, és normal que aquesta nova realitat hagi afectat la llengua i hagi generalitzat l'ús de paraules com el **coronavirus**, nom masculí que es refereix a la família de virus que ha pro-

vocat la pandèmia; la **covid**, paraula femenina, aguda (la vocal forta és la *i*), que designa la malaltia, no el virus, i que s'escriu tot en minúscula i sense el guionet amb el dinou darrere que usàvem al principi; els mots **cribrar** i **cribratge**, que s'escriuen amb una erra després de la *b* (no hem de dir *cribar* ni *cribratge*). També són nous els mots **culleradeta**, **paralímpic**, **quadriculat**, **sud-coreà** o **sud-coreana**.

Alguns exemples d'ampliació de significat que s'hi van fer: **aforament**, referit al nombre màxim autoritzat de persones que es pot admetre en un local públic en un moment determinat; **clatellada**, referit al fet que et cobrin excessivament per alguna cosa; **floreta**, que ja no és una "paraula afalagadora que hom adreça a algú, tradicionalment a una dona, lloant els seus atractius" i que passa a ser una "paraula que hom adreça a algú".

Dintre de les esmenes, cal destacar també que es van afegir al diccionari expressions que tenen una llarga tradició d'ús, però que fins ara no hi eren. Per exemple: **avall que fa baixada**, **cada dos per tres**, **sol com un mussol**, **fer el ronso**, **d'una hora lluny**, **cridar el mal temps**, **cridar l'atenció**, etc.

CNL El Prat de Llobregat
elprat@cpln.cat - assessoramentelprat@cpln.cat

DESEMBRE 2021- GENER 2022

- Fernando MUNS MONÉS, el 14 de desembre, al 87 anys.
- Sergio LÓPEZ MOLINA, el 14 de desembre, als 72 anys.
- Ana VARGAS GÓMEZ, el 15 de desembre, als 101 anys.
- Andrés PÉREZ JUÁREZ, el 15 de desembre, als 74 anys.
- Luis MONASTERIO PÉREZ, el 16 de desembre, als 75 anys.
- Luisa NIETO GARCÍA, el 16 de desembre, als 92 anys.
- Josefa SEGURA PÉREZ, el 17 de desembre, als 83 anys.
- Francisco ALARCÓN GAGO, el 18 de desembre, als 80 anys.
- Cecilio ESTEPA CARRAMIÑANA, el 18 de desembre, als 82 anys.
- Leonor MORALES GRANADOS, el 22 de desembre, als 87 anys.
- María CABRERIZO URÉNDEZ, el 22 de desembre, als 91 anys.
- Indalecio RODRÍGUEZ MULLOR, el 23 de desembre, als 88 anys.
- María GUILLÉN MARTÍNEZ, el 24 de desembre, als 87 anys.
- Antonio OCHOA MORENO, el 27 de desembre, als 66 anys.
- María ANDREU VIDAL, el 28 de desembre, als 94 anys.
- Rosario MIÑARRO SEGURA, el 20 de desembre, als 85 anys.
- Rafael JIMÉNEZ GARCIA, el 29 de desembre, als 81 anys.
- Petra FLORES JIMÉNEZ, el 30 de desembre, als 93 anys.
- Eusebia del VILLAR HERRERO, el 31 de desembre, als 100 anys.
- Remedios REYES CAÑETE, el 31 de desembre, als 85 anys.
- Antonia GARCÍA LOPEZ, el 31 de desembre del 2021, als 96 anys.
- Rosalia RESPALL SALOM, l'1 de gener del 2022, als 75 anys.
- Juan ROCA CÁNOVAS, el 2 de gener, als 82 anys.
- Carmen MANZANO MARTÍN, el 3 de gener, als 96 anys.
- Juan Manuel CAMPOY GUERRA, el 3 de gener, als 87 anys.
- Piguí "Cal Colom" PIGUILLEM FONT, el 3 de gener, als 89 anys.
- Valentín De La FUENTE MURIEL, el 4 de gener, als 72 anys.
- Juan GAVILÁN LEÓN, el 4 de gener, als 84 anys.
- Rosario MORALES CAÑESTRO, el 4 de gener, als 87 anys.
- Juan Díez MADROÑERO SEVILLANO, el 5 de gener, als 85 anys.
- Isabel PAJARES LLORENTE, el 5 de gener, als 90 anys.
- Emilia IROZ LARRAYA, el 6 de gener, als 98 anys.
- David SÁNCHEZ SÁNCHEZ, el 7 de gener, als 90 anys.
- Jesús SÁNCHEZ SÁNCHEZ, el 7 de gener, als 82 anys.
- Francisco CABRERIZO MAS, el 8 de gener, als 79 anys.
- Nicolás CONDE MARTÍN DOIMEADIOS, el 9 de gener, als 72 anys.
- María AGUILERA REDONDO, el 10 de gener, als 88 anys.
- Rosario AMADOR LEAL, el 11 de gener, als 76 anys.
- Chari RUIZ ESPINOSA, el 12 de gener, als 54 anys.
- Carmen CUEVAS SÁNCHEZ, el 12 de gener, als 85 anys.
- Montserrat PUJALS DOMÉNECH, el 12 de gener, als 98 anys.
- Manuel LAGUNA HERNÁNDEZ, el 13 de gener, als 55 anys.
- María Josefa GIL ITURAIN, el 13 de gener, als 96 anys.
- Elvira SANS COSTA, el 14 de gener, als 88 anys.
- Amparo BELENGUER CARTOIXÀ, el 14 de gener, als 86 anys.
- Amalia ZAPATA NAVAS, el 14 de gener, als 92 anys.
- Francisco CUADROS PÉREZ, el 14 de gener, als 54 anys.
- Manuel RODRÍGUEZ TARÍN, el 15 de gener, als 67 anys.

ACAM

ASSESSORIA

36 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- Administració de Finques
- Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- Pymes, Consulting Empresarial
- Constitució de societats, Protecció de dades
- Serveis de traducció, documents públics i privats
- Assessorament Jurídic

Estremem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49 · acm@acmst.es · www.asesoriaelprat.com

**No abaixem
la guardia.**
"Molta Força i Salut"

ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

Paraula poètica

Els poemaris que ha publicat el Mariano Martínez són rovell d'ou -sense clara-, cor de carxofa -amb poques fulles- i erupció volcànica del tipus hawaià, sobreixint amb suavitat, fluïdesa i permanentment.

I el seu darrer treball *El viatge del animal* (Eolas Ediciones, 2021) està en la línia: un viatge individual dintre de la col·lectivitat, una orientació a cegues però també amb el GPS dels sentits i, molt especialment, un llenguatge poètic que resulta ser la seva empara existencial. Perquè els seus poemes -petits- i els seus versos -curts- estan oxigenats per una tensió vital que de vegades és ferida profunda i d'altres, realitat que s'alimenta de transferències del seu treball intern, el de la seva psique, que l'acompanya a tot arreu i que es nodreix en tot moment de ves a saber quina proteïna.

Sense fanfàrries musicals ni cap estrèpit que et distreguin, la paraula poètica del Mariano Martínez igual t'ofereix una imatge de bellesa borrosa i tremolosa que al final t'albira l'esperança i la pau... com et fa conscienciar sobre la fam i els rescats que la realitat tossuda ens presenta i ens exigeix. De vegades, esbrina i furgada d'una manera apressant l'ajut dels sentits de la mateixa manera que, per una altra banda, equipara el silenci amb la resistència i la insurrecció.

Diu l'Alfredo Saldaña en el pròleg del llibre: "La paraula poètica de Mariano Martínez nos da cuenta de una incertidumbre, una carencia o un afán sobre una realidad narcotizada por las luces del espectáculo social". Aquí ens trobaríem, doncs, amb l'enfrontament entre el pensament clàssic i les estratègies ideològiques i retòriques del món d'avui.

Però les paraules d'un poeta no sempre brollen únicament -que també- per conscienciació social, identificadora o globalitzant. La paraula poètica recull alhora una manera de viure i de veure la vida i, a més, sobretot i molt especial-

ment, els efectes en la memòria del poeta de les sensacions profundes viscudes. Entenc que en el llenguatge poètic del Mariano Martínez hi trobem no tant la possible irrellevància del passat sinó allò potser perdut. I en alguns moments del llibre traspuen els desitjos i les possibilitats com a opcions després de fer taula rasa i preparar una "nova construcció" amb la "lava" que ha fluït de l'erupció del "volcà".

En qualsevol cas, i en aquest sentit, interpreto que els poemes del Mariano Martínez en el seu llibre *El viatge del animal* són en una part un producte emanat d'un sentiment de nostàlgia i melangia, de trobar a faltar -o haver trobat a faltar- un nucli substancial estable per tirar endavant amb energies sobrades. Però aquest sentiment ell el transforma (perquè pos-

Els poemes del Mariano Martínez ens amaren i ens alimenten gairebé exclusivament d'essències

seeix una sensibilitat extrema i una cultura poètica molt arrelada) en petits poemes que ens amaren i ens alimenten gairebé exclusivament d'essències. Veiem un parell d'exemples: "Para ir más allá,/ seremos la voz/ que se oye/ desde el retablo"// "En las manos, el ruido/ de la carne y del incienso;/ en los pies,/ la tormenta de la historia;/ en el centro, el pan del caminante". Doncs això, que igualment cal donar de menjar al cos que a l'ànima. I en l'equilibri està la millor dieta.

Dues frases segurament ens ho aclareixen més: "El tiempo es melancolía y cuando se pasa es eternidad" (San Juan de la Cruz, 1542-1591)// "Así es la nostalgia: un lento baile circular. Los recuerdos, como humo, tan cambiantes y efímeros, si no se escriben desaparecen de la vida (Isabel Allende, 1942)".

CONSEJOS SALUDABLES

Especial para celíacos - Cómo organizar la dieta

De entrada, hay que olvidarse de la falsa creencia de que por eliminar de la dieta una serie de alimentos, especialmente algunos cereales, ésta va a ser pobre o aburrida. Nada más lejos de la realidad.

Por fortuna, disponemos de muchos cereales y alimentos libres de gluten, variados y sabrosos, que no sólo son recomendables para toda la familia, sean o no sus miembros intolerantes al gluten. Y si no, vean la larga lista de alimentos libres de gluten por naturaleza: leche y derivados (quesos, yogures...), carnes, embutidos como la cecina, jamón cocido..., pescados, huevos, frutas, verduras y hortalizas, legumbres, arroz, quínoa, sarraceno, infusiones..., la lista es muy extensa.

Importante el tema de las harinas y espesantes para la preparación de las salsas, pueden ser de arroz entre algunas más...

Mi consejo como Nutricionista cuando te diagnostican una celiaquía, ponerte en las manos de tu nutricionista de confianza, para educarte para saber cómo comer, cocinar y la elaboración de tus recetas.

Desde el Centro Médico Marina, he elaborado un servicio adicional para todas las patologías que indiquen tener una pauta de alimentación. Que la he elaborado por petición de mis pacientes. Lo pongo en marcha a partir de finales de enero del 2022.

Estoy a vuestra disposición, no dudéis en consultarme, en Centro Médico Marina, en el Prat de Llobregat. Especialidad Nutrición.

NIEVES GARCÍA DELGADO

Nutricionista y Asesora de Salud Familiar en CENTRO MÈDIC MARINA
mariagarcia.consulta@hotmail.com

LLOBREGAT
Delta

EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Carrer Castella, 5 baixos
Horari d'oficina:
Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@periodicdelta.cat

www.periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

PATINATGE DE VELOCITAT

El somni olímpic de Nil Llop haurà d'esperar

La Federació Espanyola es queixa dels canvis d'interpretació en el procediment de classificació olímpica definit per la ISU

T.ESPIGARES

Nil Llop no acudirà als Jocs de Pequín'22. Així ho va confirmar la Real Federació Española de Deportes de Hielo (RFEDH) amb un comunicat que va emetre a principis d'aquest mes de gener i on anunciava l'absència definitiva del patinador de velocitat Nil Llop en els propers Jocs Olímpics d'hivern que es disputaran a partir del mes de febrer a Pequín.

La RFEDH va expressar el seu descontentament després de realitzades diverses reclamacions davant la Federació Internacional de Patinatge, la Internacional Skating Union (ISU) pel canvi d'última hora en el procés de classificació olímpica. La Federació Espanyola va explicar totes les gestions fetes davant la no inclusió del pratenc en el llistat de reserves de la competició de patinatge de velocitat dels propers Jocs.

El pratenc era reserva als 500 i als 1.000 metres.

En l'escrit de la RFEDH es queixava dels canvis d'interpretació en el procediment de classificació olímpica definit per la ISU i on Llop segons aquesta normativa marcada abans de l'inici de la temporada 2021-22 aconseguia ser el primer reserva en els 500 metres i segon reserva en els 1.000 metres després de la finalització de les quatre competicions puntuables per a Pequín '22. Després d'analitzar el "comunicat 2449" de la ISU, la RFEDH va fer la corresponent reclamació entenent el canvi d'inter-

Nil Llop no estarà definitivament en els propers Jocs de Pequín

pretació de la normativa d'última hora i a la qual l'entitat internacional va contestar que mantenia el criteri aplicat i que no hi hauria canvis.

Davant aquesta resposta, i després de diverses reclamacions més, finalment la Federació va donar per tancat el cas, manifestant el seu descontentament al qual considerava

una interpretació flexible de la normativa per part de la ISU.

El patinador no va tardar a publicar en xarxes el seu malestar: "No estaré en els JJOO de Pequín. Tant l'equip com jo estem molt tristos amb la interpretació de la ISU, però seguim amb ganes i desitjo que per a 2026 no tinguem tan mala sort. Gràcies a tots". ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffitiis
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta
- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

El Prat, convencido de arrancar el año en buena línea

MANOLO GOL

Tras cerrar el 2021 con una derrota en campo del Teruel, uno de los favoritos para el ascenso, el equipo de Pedro Dólera afronta el inicio del nuevo año con grandes ilusiones para lograr el objetivo, que no es otro que la permanencia. El primer encuentro del año se tuvo que aplazar ante el Ebro por la Covid en los aragoneses, y el siguiente será ante el Lleida Esportiu en el Sagnier en el inicio de la segunda vuelta el día 23.

Derrota en Teruel para despedir el año

No pudo el Prat puntuar en Píñola (2-0) ante el Teruel en un encuentro donde mostró un buen nivel de juego, pero no tuvo pegada para batir la meta aragonesa. Alfredo poco antes del descanso y a 18' del final del encuentro, marcaría para los locales.

Batanero refuerza la línea media

Las gestiones realizadas por

El Prat ha empezado el año con otro encuentro aplazado por la pandemia / Foto: F. SERRANO

Pepe Delgado, director técnico de la AE Prat, han culminado con el primer fichaje en el mercado invernal con la llegada de David Batanero, centrocampista que llega al club procedente del Manresa. El jugador ya fue

presentado y se encuentra bajo las órdenes de Pedro Dólera, pudiendo debutar ya ante el Lleida Esportiu. Batanero, natural de la localidad de Sallent (Bages), ha jugado en equipos importantes como Palamós,

Sabadell o para jugar en la máxima categoría durante tres temporadas en el Gif Sundvall (2 temporadas) y en el Mjallby Aif, una más.

Diumenge 23 el Lleida visitará el Municipal Sagnier. ◀

FUTBOL PRATENSE

Sergio Vacas, pichichi

MANOLO GOL

De todos los jugadores potablava que están jugando fuera del Prat, está destacando sobremanera esta temporada el delantero Sergi Vacas, hijo mayor del ex entrenador de la AE Prat, Agustín. Sergio juega en el Marianao Poblet, en Segunda Catalana, y en los 12 partidos de liga que se llevan disputados ha logrado 12 goles, siendo el pichichi del grupo 2 de la categoría, con un gol de ventaja sobre Manel Torralba (San Andrés de la Barca) y dos sobre Josep Navarro (San Mauro).

Precisamente la clasificación de este grupo en donde están también los equipos potablava de la categoría la domina el Sitges con 27 puntos, el Mariano de Vacas es tercero con 21 y seguidamente van los pratenses: Terlenka, cuarto con 20, AE Prat "B" quinto con 20 y séptimo está el Atlètic Prat Delta con 17. ◀

Sergio Vacas, en el centro, con miembros de su actual equipo, el Mariano Poblet

BÀSQUET. LEB OR

La COVID-19 paralitza la competició

J.CENTELLES

La variant òmicron està fent, per la seva facilitat de contagi, que un esport com el bàsquet on hi ha molt de contacte físic hagi de patir l'ajornament de molts partits i que en la jornada del 8 de gener no es disputés cap partit.

El dia 21 el CB Prat havia de jugar a Valladolid i poques hores abans la Federació avisava que tres jugadors castellans havien donat positiu quan l'expedició pota blava es disposava a viatjar. En la jornada 14 es van disputar només tres partits i un d'ells va ser al Joan Busquets on es va veure un gran partit davant el Granada, líder provisional amb un partit més que Estudiantes, que va demostrar ser un dels candidats a bàscens. Tot i que els pratencs seguïen amb les baixes de Maronka i Pol Olivier i presentaven dues baixes més per positius de Covid van plantar cara a un gran rival. El partit va començar en domini Nazari (9-19 al final del primer quart), però un magistral Sergi Costa que va jugar els 40 minuts sense descans es va encarregar d'igualar el matx i capgirar el lluminós arribant molt igualats tots dos equips fins al final del partit on es va notar el cansament local

Nova derrota del CB Prat davant Gipuzkoa al Joan Busquets / Foto: F. SERRANO

arribant al final amb un ajustat 64-68. L'esmentat Sergi Costa amb 19 punts, 9 rebots i 5 assistències es va convertir en 28 de valoració en el millor jugador.

Començava l'any en el desplaçament A Corunya, així i tot, una trucada de la Federació avisava de la suspensió del partit per positius en l'equip gallec. Amb aquest panorama es va prendre la decisió d'ajornar la disputa de la Copa Princesa fins

a l'abril per poder posar-se al dia en els partits ajornats que fan que la classificació no sigui real.

El CB Prat entra en zona de descens

Els pratencs tornaven a la competició davant el descendent de l'ACB, Gipuzkoa, però novament els de Josep Maria Berrocal no van estar encertats en els moments claus i malgrat arribar a tres minuts pel final empatats

a 66, els potablava van caure per 70-81.

Amb aquest últim resultat els pratencs són tercers per la cua en zona de descens amb 4 victòries i 10 derrotes.

La previsió de competició és: dimecres 19 Valladolid-Prat, diumenge 23 Osca-Prat, divendres 28 Palència-Prat i l'1 de febrer a les 20:00 ens visita el Girona amb Marc Gasol. Tot això en permís de la pandèmia. ◀

LLOBREGAT
Delta EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

www.periodicdelta.cat

C. Castella, 5 baixos

Horari d'oficina: Dimarts i dijous de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 379 05 33

Correu electrònic: periodicdelta@periodicdelta.cat

NATACIÓ

Plata de Sergi Galindo als Campionats de Catalunya Màster

REDACCIÓ / L'actualitat aquàtica d'aquest mes passa pel CN Prat i per la piscina de Can Llong de Sabadell on el primer cap de setmana de gener es va celebrar la quarta edició del Campionat de Catalunya "Open" de Natació Màster d'hivern en piscina de 25 m i on van competir nedadors del CN Prat. De tots ells, cal destacar la medalla de plata d'en Sergi Galindo (+50) en els 200 m papallona amb un temps de 3.12.17.

Moments de retrobaments

Continuant amb els actes de commemoració del 50è aniversari del Club Natació Prat al desembre va tenir lloc uns dels moments més entranyables de les celebracions amb la trobada d'exnedadors/es del club dels anys seixanta al 2000 amb l'objectiu d'homenatjar a totes aquestes persones que van formar part en algun moment u altre d'aquests cinquanta anys d'història de l'entitat. Entre altres activitats, els participants van nedar unes sèries de 25 metres i van participar en jocs de waterpolo, sincro i bàsquet dins l'aigua. ◀

A dalt, entranyable acte d'homenatge d'antics nedadors/es el que es va viure a la piscina del Fondo d'en Peixo / Foto: F. SERRANO

A l'esquerra, Sergi Galindo, plata al Campionat de Catalunya màster / Foto: CN PRAT

TAEKWONDO

A l'esquerra, medalles d'or per a Jorge Monteagudo i Jordi Villena. A la dreta, Sonia Aceña

El Fran Martín agafa tres medalles al Campionat de Catalunya Sènior

T.E / El pavelló de la Mar Bella de Barcelona va acollir a finals d'any el Campionat de Catalunya Sènior de Taekwondo i

Hapkido on els pratencs del Gym Studio Fran Martín van aconseguir emportar-se tres medalles. Dues d'or per Jorge Monte-

agudo i Jordi Villena en Hapkido per parelles i una de bronze per Sonia Aceña en taekwondo. ◀

TRIATLÓ SOLIDARI

Buroman recapta 2.000 € per a la salut mental

T.ESPIGARES / La Marató, la gran cita solidària de TV3, que es va celebrar el passat 18 de desembre i que enguany estava destinada a difondre els diversos problemes de salut mental va tenir des del Prat una iniciativa que va aportar 2.000 € per la causa. Tres integrants del Prat Triatló amb l'objectiu de divulgar aquesta malaltia van aconseguir el repte de realitzar un triatló de llarga distància, popularment conegut com a Iron Man que consisteix en una nedada de 3,8 km, una cursa de ciclisme de 180 km i una marató, una cursa de 42,195 km a peu.

La idea anomenada "Buroman" va ser proposada per tres membres del Triatló Prat: Oliver García, Max Jenaro i David Barranco, que van estar acompanyats en tot moment per un munt d'entitats locals, amics i companys que

Els integrants del repte amb Debora García, Tineta d'alcalde de Benestar, Salut i Esports, a l'arribada del repte instal·lada al Sagnier / Foto: F. Serrano

els van encoratjar, col·laborar i animar al llarg de tota la jornada per tot el recorregut. El repte va començar al matí amb la natació a la piscina del Sagnier. Va continuar amb el tram de ciclisme en un circuit entre el Prat i Castelldefels i la marató es va desenvolupar en un segment pel camí de la platja. La jornada va finalitzar a les pistes d'atletisme Moisès Llopart amb la participació de membres de la Fundació Rubricatus que treballen per la inclusió social de les persones adultes amb discapacitat i que van acompanyar en l'última volta del repte als participants.

Cal destacar que Buhos és el nom amb el qual se'ls denomina a aquests tres esportistes i companys que normalment entrenen junts i que surten sempre molt d'hora quan encara és de nit. ◀

ATLETISME. MARXA

Òscar Martínez, campió de Catalunya de marxa en categoria sub20

T.ESPIGARES / El pratenc va aconseguir el passat 16 de gener al circuit urbà dels barris marítims de Sant Salvador i Coma-ruga (El Vendrell) el Campionat de Catalunya de marxa atlètica en categoria sub20. L'atleta de divuit anys que aquesta temporada competeix amb la samarreta del Cornellà Àt. ha demostrat el seu gran estat de forma aturant el crono de la prova de 10 km amb 44:37. Ara Òscar tindrà com a objectiu assolir una de les tres places en joc per a viatjar al Mundial i que es decidiran segon els seus resultats en els propers Campionats d'Espanya de l'especialitat que es celebraran les setmanes vinents a Lepe i Pamplona. Enguany la Copa del Món o Mundial per equips es disputarà a Masqat (Oman) el 4 i 5 de març. ◀

Òscar Martínez, al Vendrell

ATLETISME

Les noies del Pratenc AA es van proclamar campiones de Catalunya / Foto: Pratenc AA

Or i plata dels "màsters" del Pratenc al Campionat de Catalunya de Clubs

REDACCIÓ / El passat diumenge 9 de gener a la pista coberta de Catalunya de Sabadell es va celebrar la dotzena edició del Campionat de Catalunya de Clubs Màster en Pista Coberta on el conjunt veterà del Pratenc AA va aconseguir la medalla d'or en categoria femenina i la de plata en la masculina. Un total de 10 equips en homes i 5 en

dones es van donar cita en una competició que va dominar el Pratenc AA en noies, pujant al més alt del podi, seguit de l'Avinent Manresa que van ser segones i del Cornellà Àt., terceres. En categoria masculina, el CA Nou Barris va ser el campió, segon classificat el Pratenc AA i el Barcelona Àt. va ser tercer. ◀

Vine a la Casa de l'Energia!

CASA DE
L'ENERGIA
EL PRAT

T'ajudarem a...

- Estalviar diners a la factura de la llum.
- Millorar els teus hàbits de consum d'energia.
- Fer la teva llar o comerç més eficient.
- Saber si necessites rehabilitar energèticament el teu edifici.
- Conèixer què has de fer per instal·lar-te plaques solars.
- Assabentar-te de totes les subvencions i bonificacions de l'àmbit energètic.

Posa't en contacte amb nosaltres:

Carrer d'Ignasi Iglésias, 9
93 379 00 50
casaenergia@elprat.cat

elprat.cat/casadelenergia

Ajuntament del
Prat de Llobregat